Milliyet

ÇOCUK

ÖZEL SAYI

AĞUSTOS 1982 ● 50 LİRA

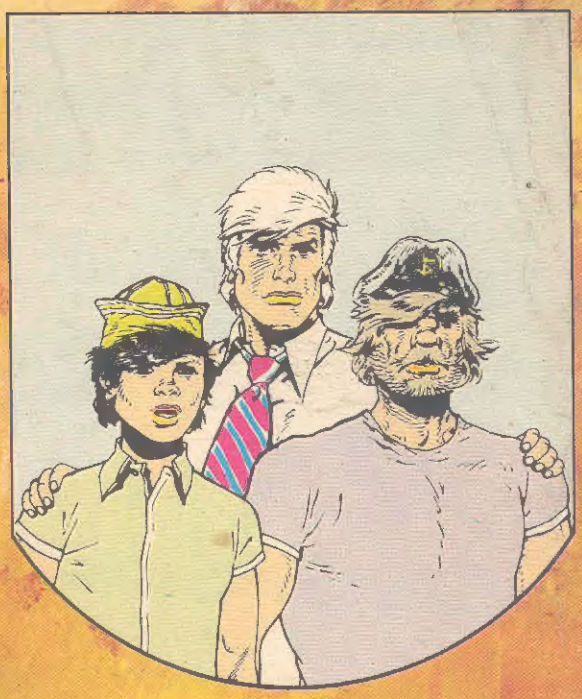

DEMİR YUMRUKLU ADAM

BERNARD PRINCE

ROMANLARIMIZ:

PENÇAP ASLANI

ÖLÜM YARIŞI

Bilmece Bulmaca
SAYFALARI

Avrupa'nın en sevilen çizgi-romanlarından biri:

DEMİR YUMRUKLU ADAM BERNARD PRINCE

DERGİNİZ **Milliyet ÇOCUK**'un 28 Aralık 1980'den başlayarak, yeni bir atılımla karşınıza çıkışından bu yana, sayfalarımız arasında hiç ara vermeden yayımlanan iki çizgi-roman oldu: **Cimcime** ve **Demir Yumruklu Adam-BERNARD PRINCE!**

Cimcime'nin ikişer sayfalık serüvenlerini toplu olarak Cimcime Özel Sayısı'nda izlediniz... Bu sayımızda ise, Avrupa'nın tartışmasız en sevilen çizgi-romanlarından biri durumundaki Bernard Prince (Bernar Prens) sizlerle birlikte olacak.

Bernard, Barney Jordan (Barni Cordın) ve Djin (Cin), çizgi-roman alanının çok tutulan iki sanatçısı tarafından yaratıldı.

DEMİR Yumruklu Adam'ın serüvenlerini yazan **Greg**, 5 Mayıs 1931'de doğdu. Bu alanda, önceleri karikatür-roman ressamı olarak çalıştı ve bunu hâlâ sürdürüyor. Karikatürcülüğünden gelen bir espri yeteneğiyle en sevdiği rengin banka kâğıdı rengi (!), en sevdiği sporun ise uyku olduğunu söylüyor ve ekliyor: Çizgi-romancı olmasaymış profesyonel çapkın olurmuş!

Bernard Prince'in ressamı **Hermann** ise, 17 Temmuz 1938'de "elinde bir kalemle" doğmuş. Demir Yumruklu Adam'ın sadık dostu Barney'in küçük kardeşine (biraz) benzediğini iddia ediyor. Bisiklet sporunu seven Hermann, çizgi-romancı olmasaymış iç dekaratör olmayı istermiş.

Bu sayımızda **"Alev Çölü"** serüvenini izleyeceğimiz Bernard Prince'in değişik olaylarla dolu yeni dizilerinde buluşmak umudu ve esenlik dileklerimizle...

HERMANN ▼

▲ GREG

Bernard Prince, Barney Jordan Djin ve Cormoran

Milliyet ÇOCUK ÖZEL SAYI

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
Sahibi: **AYDIN DOĞAN**

Genel Müdür: **YEKTA OKUR**

Yayın Yönetmeni: **TARIK DURSUN K.**

Sorumlu Yazılışleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi
Türbedar Sokak No: 8-Cağaloğlu.

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır.

Türkiye'de satış fiyatı 50
Kıbrıs'ta 65.- TL.

Yıl: 1 Sayı: 7

PENCAP ASLANI

John Nicholson, o göz kamaştırıcı hayatı boyunca hiçbir zaman kitaba göre yaşayan biri olmamıştı. Yöntemleri, çekiciliği ve cesareti onu yaşamında da, öldükten sonra da, hem Hintliler, hem İngilizler için bir efsane haline getirdi.

GERÇİ Pencap Arslanı diye tanınan John Nicholson'un gerçekten kitabı yırttığına dair bir kanıt yoktur ama, bundan çok daha doyurucu bir şey yaptığını gözleriyle görenler vardır. Bir dostu bir gün onun çalışma odasına girdiğinde, Nicholson'u bir yığın yazılı kanun ve yönetmeliklere bakar bulmuş. Nicholson, "Ben bu ıvır zıvırı böyle muamele ederim", diyerek ayağa kalkmış ve kâğıt yığınını bir tekmede odanın öbür köşesine savurmuş.

Pencap'a ve 1840-50 tarihleri arasında bir nebze yasa ve düzen getirmeğe çalışan Batılılar arasında Nicholson belki en ünlü ve en hayranlık toplayan insandı ama, herhalde en sevimlisi olduğu hiçbir zaman söylenemez. Hindistan isyanı sırasında askerlerinin başında Delhi'yi basarken ölmüş ve en büyük zaferini kazanırken ölen diğer büyük kahramanlarla, Nelson ve Wolfe ile birlikte yurttaşlarının gönlünde taht kurmuştur. Bugün artık adı unutulmuş gitmiş sayılır. Onu yalnızca eskiden Hindistan'da çarpışmış kimselerle, sınır bölgesi halkından onunla birlikte veya ona karşı savaşmış olanlar hatırlamaktadır.

Nicholson, Hindistan'a 1839 yılında, Doğu Hindistan Şirketi'nin süvarilerinden biri olarak geldi. Yirmi yaşına ulaştığında, gerisinde bir mazisi oluşmuş bulunuyordu. O yaşına kadar İrlanda'ya bir yığın etkileyici mektuplar yazmış, bir düello yapmasına ramak kalmış, Ghanzi Kalesi düştüğünde de Afgan'lar tarafından yakalanıp esir edilmişti. İçinde bulunduğu koşullar kısa zamanda da-

Nicholson kükreyerek kalenin nöbetçilerine emir verdi ve nöbetçiler herkesi şaşırtarak bu emre uydular.

Sıkkım liderleri kendilerini savaşsız yenen bu adama bakıp duruyorlardı. Nicholson'un ünü, Margalla Geçidi'ndeki kalenin alınmasıyla daha da artmaya başladı.

Nicholson bir avuç adamını kalenin çimentolaşmış taşlarını yerinden oynatma işine giriştirdi. Bir yandan da üzerlerine yukarıdan taşlar yağdırılıyordu.

yanılabilir hale dönüştü. Esirlerin kurtarılacağı belli olmaya başlayınca Afganlar onlara daha bir iyi davranmaya başlamışlardı. Serbest bırakılmasından az sonra erkek kardeşi Afganlar tarafından öldürüldü ve Nicholson onun cesedini bir raslantı sonucu bulmak bahtsızlığını da tattı.

1848 yılında kuzeybatı sınırı çok hareketliydi. O sıra gerçi Pencap henüz İngiliz Hindistanının bir parçası değildi ama, genç İngilizlerden kurulu birlikler Birinci Sıkkım Savaşı nedeniyle Pencap'ta üslenmeğe başlamışlardı. Generalleri Sir Hugh Gough'un beceriksiz biri olmasına rağmen, İngilizler bu savaşı yine de kazandılar. Bundan sonra Pencap'a seçkin genç bir ekip gönderildi. Nicholson da bu gençlerin arasındaydı.

SIKKIM halkı, suçlayamayacağımız nedenlerle ikinci bir savaş başlatmaya karar verdiler. Bu savaşın kilit noktası İndüs üzerindeki Attock kalesiydi. Burayı karşı taraf ele geçirir veya kaledekiler isyan ederse, İngiliz ana üssü olan Peşavar'ın çevreyle ilişkisi kopacak ve binlerce Afganlının Hayber geçidinden güneye doğru aktığı görülecekti.

İşte bu umutsuz anda John Nicholson Peşavar'daki üste, yatağında yüksek ateşle yatmaktaydı. Haberi duyunca hemen ayağa fırladı ve gece karanlığı içinde peşindeki 60 seçkin Pathan'la birlikte at sırtında yola düştü. Attock'a yol 50 mil kadardı. Atlıların peşinden daha 150 süvari geliyordu. İsteksizce uydukları bir emiri yerine getirmekteydi onlar.

Nicholson'un hızı, adamlarından birçoğunu geride bırakmasına yol açtı. Attock'un ana kapısına vardığında yanında yalnızca 30 arkadaşı vardı. Derhal kükreyerek kaledeki nöbetçilere kapıyı açmalarını emretti.

İsyanın yayılmasını önlemek amacıyla Hintli askerlerin silahları alındı. İngiliz subaylar kendi kılıçlarını yere atarak bu davranıştan duydukları utancı belirttiler.

Karşılarında gördükleri sakallı hayalet onları öylesine afallatmıştı ki, sözünü dinleyip açtılar.

BİR efsane doğuyor. Nicholson'la arkadaşları dolu dizgin kente daldıklarında, asıl afallayan içerdeki âsi Sıkkımlılar oldu. Nicholson adamlarına âsilerin başını tutuklamalarını emretti. Gergin bir an yaşıyorlardı. Aslında âsiler bir kıpırdansalar, içeriye dalan bir avuç insanı rahatça kılıçtan geçirirlerdi. İşte Pencap Arslanı efsanesi o sıra doğdu. Dünyaya intikam ateşi getirmiş bir tanrı gibi âsilerin arasında dolaşıyordu. Birkaç dakika sonra elebaşı âsiler yakalanmış, kaleden dışarıya çıkarılmaktaydılar.

Savaşın bundan sonra gelen kısmında Nicholson'un en dikkate değer başarısı, Margalla geçidindeki güçlü kaleyi basması olayıdır. Bir avuç adamını bir kurşun ve mermi yağmuru içinden geçirerek kalenin önüne gelmiş, bir giriş yapısı bulunmadığını, yukarıya çıkmak için dayanan merdivenin de çekilmiş olduğunu görünce, kalenin çimentolanmış taşlarını yerinden oynatma işine girişmiştir. Bunu yaparken bir yandan yukardan üzerine taşlar yağmaktadır. Düşman birlikleri yaklaşıncaya kadar geri çekilmemiş, ancak o zaman bir avuç adamıyla çekilmeğe karar vermiştir. Bu olaylar Nicholson efsanesini daha da geliştir-

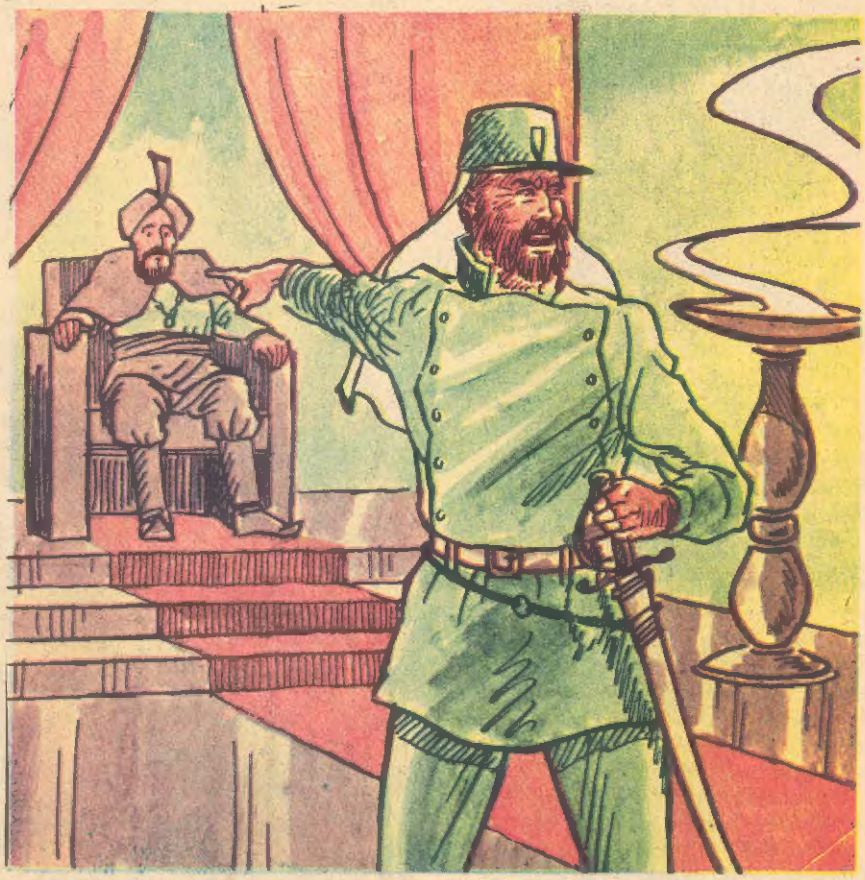

Birkaç dakika sonra elebaşı âsiler yakalanmışlardı.

meye yaramıştır. O sıralar artık kendisine kurşun işlemediği söylentileri dolaşır olmuştur.

Savaş bittiğinde Pencap'ın Hindistan'a bağlandığını, Nicholson'un da oranın yöneticilerinden biri durumuna getirildiğini biliyoruz. Artık yasalara ve kitaplara uyma zamanı gelmişti ama, bu işler onun yöntemlerine hiç mi hiç uymuyordu.

Dünyanın en savaşçı ırklarından biri olan Pathanlar, onun tam kendilerine göre bir lider olduğunu görüyor ve sevgi, saygı duyuyorlardı. Birkaç yıl boyunca yönettiği Bannu bölgesinde, soygunlar, baskınlar ve cinayetler hemen tümüyle durdu.

Hindistan'daki batılıların çoğunda bulunan Hindistan ve Hintli sevgisinin, Nicholson'da bulunduğuna inanmak biraz zordur. Ama beri yandan, çevresindekilerin kendisine bu kadar bağlı olması da sırf cesaretinden, yanılmazlığından ve kişiliğinin gücünden olamaz elbette. Bir seferinde onu öldürmeye ahdetmiş bir âsi, kılıcını çekip üzerine doğru koşmuştu. Nicholson, sırtında Hintlilerin giydiği uzun kürk cübbeyle adamlarının arasında duruyordu. Saldırgan bir an için kurbanının bu adamlardan hangisi olduğuna karar veremedi. "Pencap Arslanı nerede?" diye haykırdı. Askerlerden biri bir adım öne çıkıp ona, "Burada hepimizin adı Pencap Arslanı", dedi. Bu arada Nicholson bir tabanca kapıp saldırganı vurarak yere serdi.

YAŞADIĞI çağa göre bu davranışlarının çok uygun olduğu, sınır boyunda daha sonra yaşanan olaylar tarafından kesinlikle kanıtlanmıştır. 1857 yılında Hindistan isyanı başladığında, Nicholson, Peşavar üssünde, komutan Herbert Edwardes'in yardımcısı olarak görev başındaydı. İsyanın haberi oraya 11 Mayıs günü geldi. Durum son derece açıktı. Peşavar'da elli bin kadar Pathan yaşamaktaydı. Eğer üsteki 2000 kişilik İngiliz birliği, Hint birliklerini kontrol altında tutamazsa, bu Pathan'lar kesinlikle ayaklanacaklardı. Ve sınır boyu böyle isyanlarla kaynamaya başladığı anda da, Afganlar geçitlerden aşağı saldıracak demekti. Bütün Kuzey Hindistan elden çıkabilirdi o zaman. Belki de ebediyen.

Alınan tedbirlere rağmen, Hint birlikleri kısa zamanda isyanı öğrendiler. Bu birliklerden biri derhal yola çıkarılıp uzak bir yerdeki göreve yollandı. Ama gerilim her geçen saat biraz daha artıyordu. Çevredekiler Nicholson'a, Sahiplerin canlarını kurtarmaya bakmaları gerektiğini söylüyordu. Yeni Delhi şimdiden âsilerin eline düştüğüne göre bu öğüt pek de

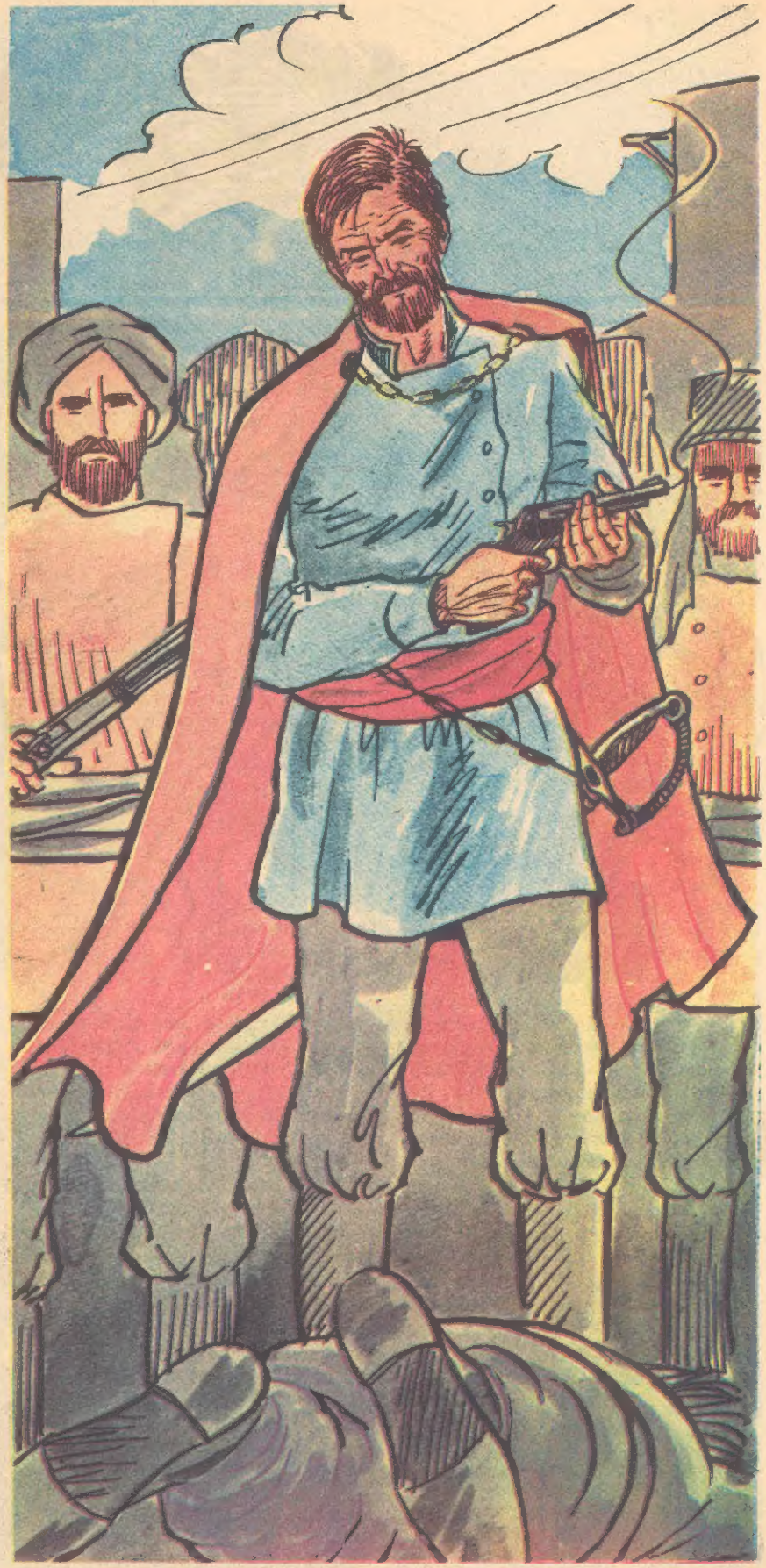

...Bir tabanca kapıp saldırganı vurarak yere serdi.

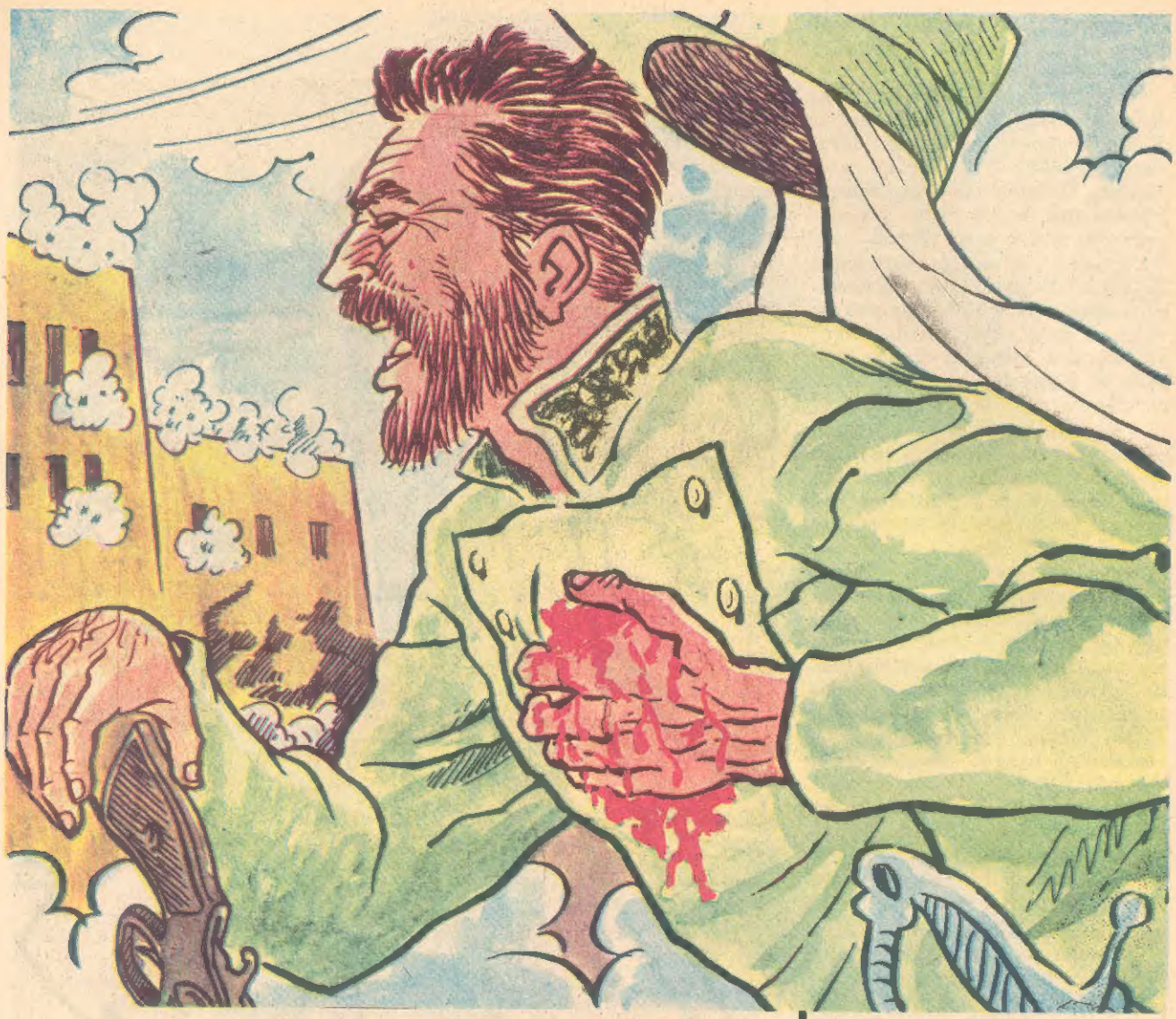

yersiz sayılmazdı.

Edwardes'le Nicholson, Tuğgeneral Catton'dan tüm yerli birliklerin silahlarını toplamasını istediler. O razı oldu. Ama İngiliz subaylar şaşkınlık içindeydiler. Emirleri altındaki adamların isyan etmeğe bu kadar hazır olduğuna bir türlü inanmak istemiyorlardı. Nitekim yazılı belgeleri gözleriyle görünceye kadar da inanmadılar.

Bundan sonra çok gösterişli ve acıklı bir olay yeraldı. Bir süvari birliğiyle dört yaya birlik, silahlı İngilizlerin önünden yürüyüş yaptı. Onlara silahlarını yere bırakma emri verildi. Şaşkınlık içinde kalan adamlar emre uydular. İngiliz subaylar bunun üzerine kendi kılıçlarını yere atarak utançlarını belli ettiler.

AMA sonuçta isyan falan çıkmadı. Edwardes de merkeze, Peşavar'ın yeşil körfez suları kadar sakin olduğunu bildirdi.

Ama Peşavar'ın dışında âsiler yok değildi. Nicholson ünlü atına atladı, peşinde kendine sadık Multani ve Afridi boylardan askerlerle birlikte o âsileri bastırmaya koştu. Birçoğu öldürüldü, 120 si de esir alındı. Bunlardan 40 tanesi, âsilere verilen en korkunç cezaya çarptırıldı. Yani topların ağzına konup atılacaklardı. Uygulamayı seyreden binlerce Pathan, komutanın kim olduğunu görmekte gecikmediler.

Ama Delhi hâlâ âsilerin elindeydi. Yedek orduyu Edwardes'in emrinde bırakan Nicholson, Pencap Hareket Birliği'nin başına geçti. Artık o da tuğgeneral olmuştu. Emri altındaki İngiliz kuvvetlerini baş döndürücü bir hızla savaşa doğru götürmekteydi. Atları, tayları, develeri, arabaları bile emri altına alarak adamlarını ilerletmeğe savaşıyordu. Yolda karşısına çıkan bazı eli silahlı Avrupalıları da aralarına kattı.

Delhi'ye vardıklarında durumu derhal değiştirdiler. Nicholson, orada komuta mevkiinde bulunan General Wilson'u harekete geçmeğe itti. 12 Eylül günü, kente son saldırıyı yaptılar. Nicholson bu saldırı sırasında öldürücü bir yara almakla birlikte, yine de dokuz gün yaşadı. Yeni Delhi'nin teslim olduğunu öğrenecek kadar uzun.

Nicholson bu saldırı sırasında öldürücü bir yara almakla birlikte, Delhi'nin teslim oluşunu öğrenecek denli dokuz uzun gün yaşadı.

BİTTİ

BERNARD PRINCE

Alev Çölü

BARNEY! HEY! JORDAN!.. SENİ ARAMADIĞIM YER KALMADI...

OH! NE GÜZEL ŞEY. PARALARI BİTİRDİN HERHALDE.
NASIL?.. HA... BU MU?

YOK CANIM! PAZARLIK ETTİM! DENİZ KURTLARININ ESKİ NUMARALARINDAN EVLAT! HER LİMANDA BİR DÜŞEŞ VURUR... TABİİ, İŞİNİ BİLECEKSİN...
BÖYLE ŞEYLERİ DE SENDEN BAŞKASI BULAMAZ! EMİNİM EŞİ BULUNMAZ HİNT KUMAŞIDIR!..

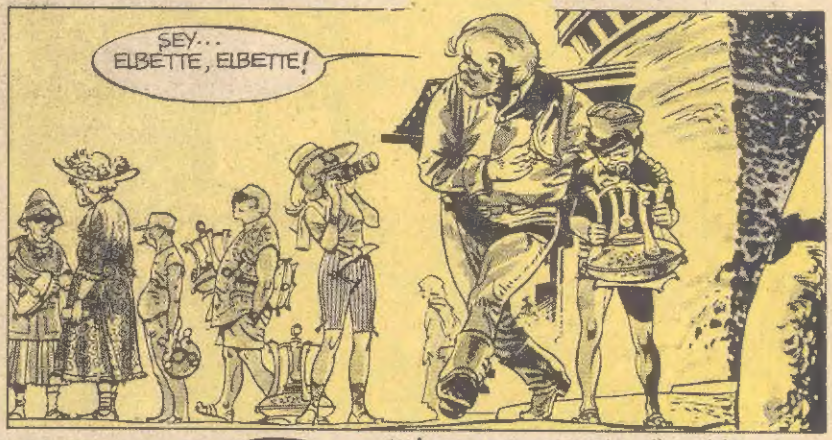
ŞEY... ELBETTE, ELBETTE!

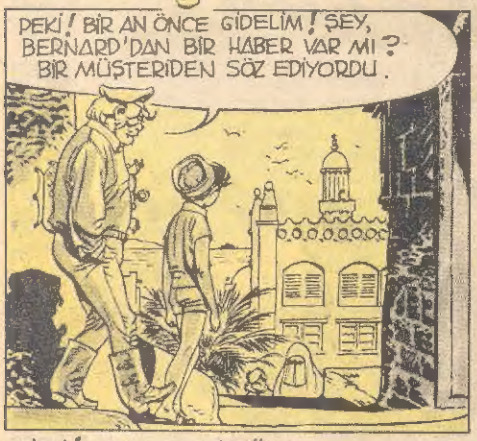
PEKİ! BİR AN ÖNCE GİDELİM! ŞEY, BERNARD'DAN BİR HABER VAR MI? BİR MÜŞTERİDEN SÖZ EDİYORDU.

SANIYORUM KONTRAT YAPILDI... YAKINDA BİR YERE BİR TAŞIMA İŞİ... BAŞKA ŞEY BİLMİYORUM...

OH! BERNARD PRİNCE'E GÜVENİLİR. MUTLAKA İLGİNÇ BİR YÜKTÜR BU. ŞU YERLİ SANATÇILARIN YAPTIĞI GÜZEL ŞEYLER YA DA...

DİNN! SEN DE GÖRDÜN MÜ?

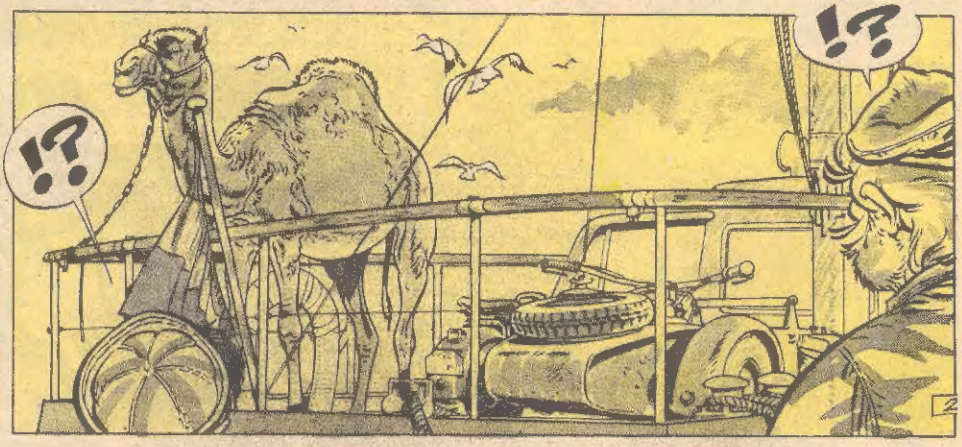
!?
!?

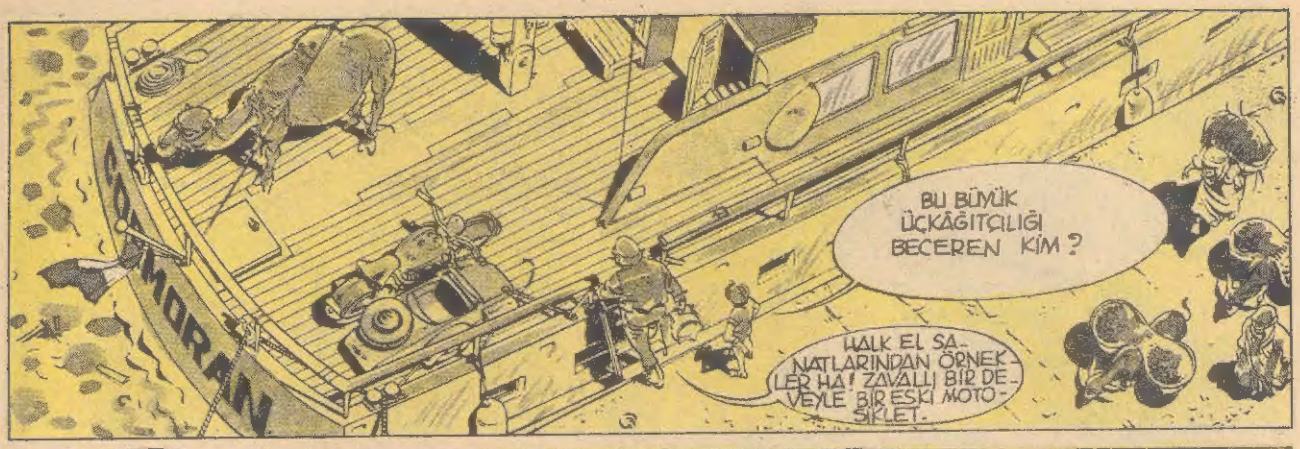
CORMORAN
BU BÜYÜK ÜÇKÂĞITÇILIĞI BECEREN KİM?
HALK EL SANATLARINDAN ÖRNEKLER HA! ZAVALLI BİR DEVEYLE BİR ESKİ MOTOSİKLET.

DJINN, YARDIM ET! GÜVERTEYİ TEMİZLEMEMİZ GEREK, BERNARD GELİP DE...

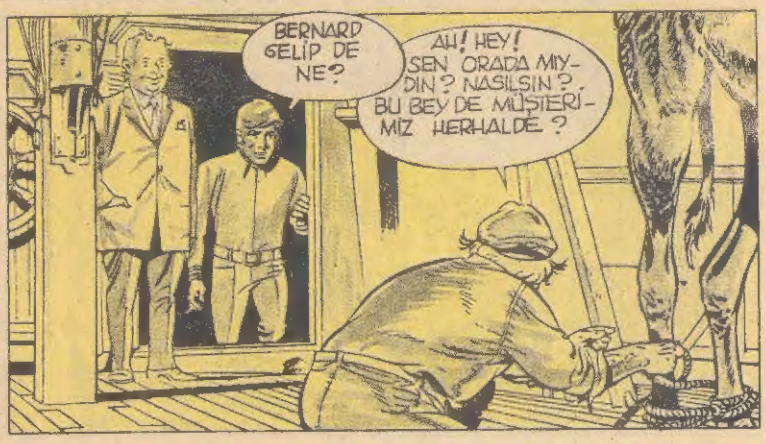
BERNARD GELİP DE NE?
AH! HEY! SEN ORADA MIYDIN? NASILSIN? BU BEY DE MÜŞTERİMİZ HERHALDE?

ÇOK MEMNUN OLDUM BAYIM, ÇOK!.. GÖRECEKSİNİZ, "CORMORAN" SİZİN DE HER YÖNDEN HOŞUNUZA GİDECEK... AMA HEMEN KARAR VERMEYİN... GÜVERTEYİ BİRAZ TEMİZLEYELİM, BİR DAKİKA...

EH, İŞTE BUNLAR DA ŞİMDİLİK BİZE EMANET... ŞEY, ZAVALLI BİR ADAM İŞTE, YARDIM ETMEDEN YAPAMADIM.

ÜZÜLMEYİN, HEMEN TEMİZLERİZ... BU ESKİLERİN SAHİBİ ŞİMDİ ONLARI ALDIRIR İSKELEYE...

O KADAR ACELESİ YOK BARNEY... SENİ BAY FERGUS MAC PHERSON'LA TANIŞTIRAYIM. YENİ İŞVERENİMİZ O OLACAK.

BAY MAC PHERSON DEVESİYLE MOTORUNA ÇOK ÖNEM VERİYOR, YOLCULUKTA BİZZAT İLGİLENİR-SEN...
TANIDIĞIMA ÇOK SEVİNDİM BAY JORDAN! BAKIYORUM ÇOK İYİ ORTAKLAR SEÇMİŞİM.

OLTDOZIR...
EVET GÖRÜYORUM... DENİZDEN BURAYA İKİ GÜN UZAKLIKTA DOĞUDA.. HARITADA LİMANA BENZER BİR ŞEY YOK
HAYIR, BİLİNMEYEN BİR YER ORASI. ESKİ BİR BALIKÇI KÖYÜ. ÇOK ÇOK YÜZ KİŞİ OTURUYOR...

ANLIYORUM. BÜYÜK BİR MOTOSİKLET ENDÜSTRİSİ VE DEVECİLİK VAR HERHALDE? YOLCULUĞUNUZ NE...
BARNEY...

SİNİRLENMEYİN KAPTAN. BAY JORDAN EĞLENİYOR BİZİMLE. AMA BAZI AÇIKLAMALAR İSTEMEK DE HAKKI...
AH! DEMEK BİR AÇIKLAMASI VAR?

ULUSLARARASI BİR YARDIMLAŞMA ÖRGÜTÜNDENİM BAY JORDAN. BAŞKALARININ SİYASAL NEDENLERLE YA DA BAŞKA ENGELLERLE ULAŞAMADIĞI YERLERE KOŞUP, KURBANLARINA YARDIMA ÇALIŞIYORUZ.
İŞİNİZ BAŞINIZDAN AŞKIN OLMALI!
YAZIK KI, HAYIR! BELKİ SİZ DE BİLİYORSUNUZ BAY JORDAN, ÇOK ŞİDDETLİ BİR AYAKLANMA YÜZÜNDEN BU ÜLKENİN TAŞRA YÖRELERİNDE PEK ÇOK YER YAKILIP YIKILDI...

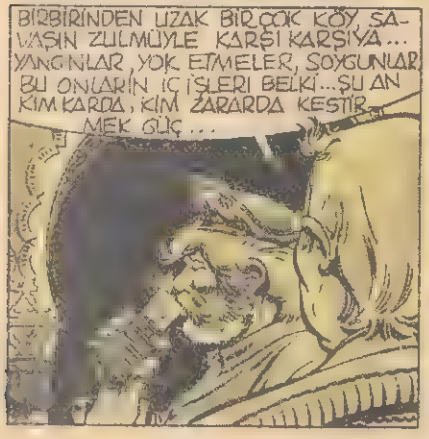
BİRBİRİNDEN UZAK BİR ÇOK KÖY, SAVAŞIN ZULMÜYLE KARŞI KARŞIYA... YANGINLAR, YOK ETMELER, SOYGUNLAR BU ONLARIN İÇ İŞLERİ BELKİ... ŞU AN KİM KARDA, KİM ZARARDA KESTİRMEK GÜÇ...

"CORMORAN" ZOR DURUMDA OLANLARA İLAÇ VE YİYECEK GÖTÜRECEK BARNEY MOTORLA DEVE İSE ÇÖLÜ AŞMAKTA GEREKECEK...
PEKİ! BU DA ÖBÜRLERİ GİBİ BİR İŞ. SÖZLEŞMEYİ KAÇ PARAYA BAĞLIYORUZ?

ONİKİ DOLARA BAY JORDAN! BAŞKA PARAMIZ YOK. AMA DURUMUMUZ BAY PRINCE'İ YUMUŞATTI...

AŞİLERE BİR DEVE VE BİR MOTOR GÖTÜRÜP KARŞILIĞINDA ON İKİ DOLAR ALMAK HA? REDDEDİYORUM! BU DOLANDIRICILIĞIN...
BENİ ÇAĞIRDIN MİSTER? DAHA GOOD TEA İSTİYORSUN? VERY VERY GOOD FOR YOU... AMA BÖYLE BAĞIRMAK...
HAYIR! ÇAY İSTEMİYORUM! ÇAY KÖTÜ! PEEH!
DÜŞ KIRIKLIĞINA UĞRADIĞINIZI BİLİYORUM BAY JORDAN. AMA ÇÖLDEKİ SAVAŞIN SOYUP YOKSULLAŞTIRDIĞI O ÇOCUKLARI VE YAŞLI İNSANLARI SİZ DE GÖRSEYDİNİZ...
NE YANİ? BU BİZİ DE SOYMAK İÇİN BİR NEDEN Mİ?
HADİ, YETER ARTIK DİKKAFALI! O KÜÇLÜK NUMARANI DA GÖSTERDİN, BİR HOMURTULARIN, SURAT ASMALARIN KALDI. BAK, ON İKİ DOLARIN TÜMÜ SENİN, SÖZ!
AŞLA! BUGÜN DE DÜZENBAZCA TEKLİFLERDEN GEÇİLMİYOR DOĞRUSU!
HER ZAMAN OLDUĞU GİBİ PARAYI ÜÇ'E BÖLECEĞİZ, HERKES PAYINI ALACAK! O SAÇMASAPAN YÜKÜ TEK BAŞIMA TAŞIYACAK DEĞİLİM!
İKİ SAAT SONRA...
DOĞRUSU KAPTAN PRİNCE, BAY JORDAN'IN KİŞİLİĞİNDEKİ DEĞİŞİMLERİ ANLAMAKTA GÜÇLÜK ÇEKİYORUM...
ALIŞIRSINIZ BAY PHERSON, ALIŞIRSINIZ... BU O KADAR KOLAY DEĞİL.

ŞUNA BAK! DEVELERİN BU KADAR SU İÇTİĞİNE İNANMAZDIM!
YANLIŞ! BUNLAR YİYECEĞE DE İÇECEĞE DE DOYMAZLAR!
BU REZİL YARATIKLAR ÇOK DAYANIKLIDIR. HER YANLARINI SU VE YİYECEKLE DOLDURURLAR, SONUNDA AYAKLI BİR DEPO OLUP ÇIKARLAR, ÖRNEĞİN ŞU GORDUĞUN HÖRGÜÇ BİR YAĞ VE ENERJİ DEPOSUDUR...
BU BİR AFRİKA DEVESİ, HACİNLİ DEVE DE DERLER - BİR ÇÖL GEMİSİDİR ÂDETA. ŞUNUN AYAKLARINA BAK, SPATULA'YA BENZER KOMİK SEYLER DEĞİL Mİ; AMA BUNLARLA KUMLARA SAPLANMADAN İLERLEYEBİLİR.
HER ŞEYİ ÖLÇÜLÜ BİÇİLİDİR! BAK BURUN DELİKLERİ KUM RÜZGÂRLARINI GÖRÜNCE BÜTÜNÜYLE KAPANIR. ÇÖLDE DOLAŞMAK İÇİN BİRE BİR...
AMA BARNEY...
HIMM?
SEN DEVELERİ SEVİYORSUN!
GULLP!?
BEN Mİ? BU...BU.. DÖRT AYAKLI SOYTARILARA ÖNEM VERİYORUM HA? SEN HİÇ BENİM...
EVET, YEMEKLERİMİ BURADA YİYECEĞİM İŞTE! VE O CANLI BELA GÜVERTEDE DURDUKÇA YERİMDEN KIPIRDAMAYACAĞIM! MOTORSİKLET KALABİLİR: ONU YAĞLARIM, İSTERLERSE SÖKER BAKARIM, HER ŞEYİ YAPARIM...AMA O DÖRT SAHTEKÂR YANIMA YAKLAŞMASIN, ISIRIVERİRİM YOKSA!

ÜÇÜNCÜ GÜNÜN SABAHINDA "CORMORAN" BURNUNU GİRİNTİSİ ÇIKINTISI PEK OLMAYAN BİR KIYIYA ÇEVİRDİ...
CORMORAN
KÜÇÜK BİR ÖRNEK YETECEKTİR KAPTAN PRİNCE.
MOTORUN SEPETİNE BUNDAN BAŞKA BİR ŞEY KOYAMAYIZ BAY PHERSON.
MEDICAL SUPPLIES
NDLE WITH CARE
SANDIKTAKİ ACİL İLAÇLAR SAVAŞÇILARI İYİ NİYETLİ OLDUĞUMA İNANDIRIR.. SONRA DEVEYLE ÖBÜR SANDIKLARI TAŞIRIZ.
BEN MOTORU KULLANACAĞIM, BAY JORDAN SİZ DE DEVEYLE GELİRSİNİZ. SONRA BİR KERVANLA GELİR KALAN SANDIKLARI YÜKLENİRLER
HIM, SAKINCASI YOKSA DEVEYLE BEN İLGİLENİRİM.
DİBE SÜRTÜNECEĞİZ. DURMA YA HAZIR OLUN, GERİ!
KEŞKE BİRAZ DAHA SERT MANEVRA YAPSAYDIM! ŞU DEVENİN YIKILDIĞINI GÖRMEK KİMBİLİR NE EĞLENCELİ OLURDU!
BU KÖY DE BÜTÜNÜYLE TERK EDİLMİŞ GİBİ... SESSİZLİK HOŞUMA GİTMEDİ. BRRR!
DEVEYİ İNDİRMEK DAHA KOLAY OLACAK: POPOSUNA BİR TEKME TAMAM.
YAVAŞ... DAHA YUMUŞAK JORDAN...

TAMAM... CİN GÜVERTEYE KOŞ, YAĞ VE BEZ GETİR!
BARNEY GETİRİYOR.
BUM! İŞTE MALZEMEMİZ HAZIR VE...
HEY DURUN! ŞİMDİDEN DÜŞ GÖRMEYE Mİ BAŞLADIM?
HAYIR DEĞİL! SU DELİKANLININ GÖRÜNÜŞÜNE BAKILIRSA...
DÜŞ GÖRMEDİĞİME ÜZÜLMEM GEREKECEK...
MOTORUN ARKASINA GİZLENİN ÇOCUKLAR! BALKONDA ZİYARETÇİLERİMİZ VAR, ANLAŞILAN KARTVİZİTİNİ KURŞUNLARLA GÖNDERMEK İSTİYOR!
HIM! GERÇEKTEN... YERİMİZDEN KIPIRDAMAYALIM, BİZİ İNCELEMESİ İÇİN ZAMAN VERMELİYİZ ONA.
MAC PHERSON! DELİRDİNİZ Mİ!
YO HAYIR! DİLLERİNİ BİLİRİM, ŞİMDİ ONU AÇIKLARIM...
PAW
AH!

MAC PHERSON! O ALÇAK VURDU ONU! BARNEY BENİ KORU!
TAMAM!
PANG! PANG!
PIUVVTT!
BANG
ÖLDÜ İŞTE! SONUNDA GERİ ÇEKİLİYORLAR! BİZİM BARIŞ MİSYONERİMİZ NE DURUM DA?
ALAYLARINI KENDİNE SAKLA JORDAN. YARASI KÖTÜ... O İLAÇLARA ÖNCE ONUN İHTİYACI VAR... DURUMU KORKUTUCU.
HERHALDE HASTANEYE GÖTÜRMEMİZ GEREKECEK. BU GEZİNTİYİ DE DAHA ÇOK UZATMAYALIM: OLABİLDİĞİNCE TEDAVİ EDİP HEMEN GERİ DÖNELİM
HA..HAYIR! TELÂŞA KAPILMAYIN!... YANLIŞ BİR İŞ YAPIYORSUNUZ... BU DURUM BİZİ KORKUTMAMALI...
KONUŞMAYIN! KIPIRDAMAYIN!
NASIL DURABİLİRİM? KADINLARIN VE ÇOCUKLARIN YAŞAMLARI O SANDIKLARA BAĞLI! BENİM YERİME GİDECEĞİNİZE SÖZ VERİN!
NASIL!?

BERNARD İKİ SAATTİR BAY MAC PHERSON'UN BAŞINI BEKLİYOR. KURTULABİLİR Mİ BARNEY?
ŞEY... İLAÇLARI SÖYLEDİĞİ KADAR ETKİLİYSE KURTULUR. EN ÖNEMLİ ŞEY YARANIN MİKROP KAPMAMASI...

YARALILAR İÇİN BERBAT BİR İKLİM BU. BU YÖRELERDE KÜÇÜCÜK BİR SIYRIK BİLE TEHLİKELİDİR. AMA KIYIDA OLMAMIZ İYİ...

DEMEK Kİ SAVAŞTA YARALANANLARIN YARDIMSIZ KURTULMA ŞANSLARI YOK... MAC PHERSON'UN SÖZÜNÜ ETTİĞİ YARALILARI SÖYLÜYORUM.

HA EVET. O KADAR DA DEĞİL. HAH, İŞTE BERNARD BİR ŞEYLER YİYEBİLİRİZ ARTIK...

DURUM NASIL?
ELİMDEN GELENİ YAPTIM. BEKLEMEK ZORUNDAYIZ. YERİNDEN KIPIRDAYAMAZ.

ELİMİZ KOLUMUZ BAĞLANDI, EN AZINDAN İKİ GÜN. BİLİNCİ YERİNDE, AHMARALKEŞE DÖNMEMİZİ KESİNLİKLE İSTEMİYOR. SONUNDA MÜŞTERİ.

SANDIKLARI GERİ YÜKLEYELİM Mİ?
HAYIR. BİR KAÇ SAAT DAHA GEÇSİN BAKALIM. MAC PHERSON KENDİNİ TOPLARSA SEN YANINDA KALIRSIN, BEN DE MOTORU ALIRIM... 20-30 KİLOMETRELİK BİR YOL VAR.

HAYIR!

HAYIR DA NE DEMEK? TERSİNE HER ŞEY ORTADA VE...
HAYIR DEDİM, GİTMEYECEKSİN. BURADA KİMİN KALMASI GEREKTİĞİNİ BİLİYORUZ.

İSTEMEZLİK BU BUDALA DEVEYİ BURADA OTURUP KEYİF ÇATSIN DİYE GETİRMEDİK. O ŞAŞKINI BİRAZ KOŞTURACAĞIM, İTİRAZ İSTEMEM!
!!

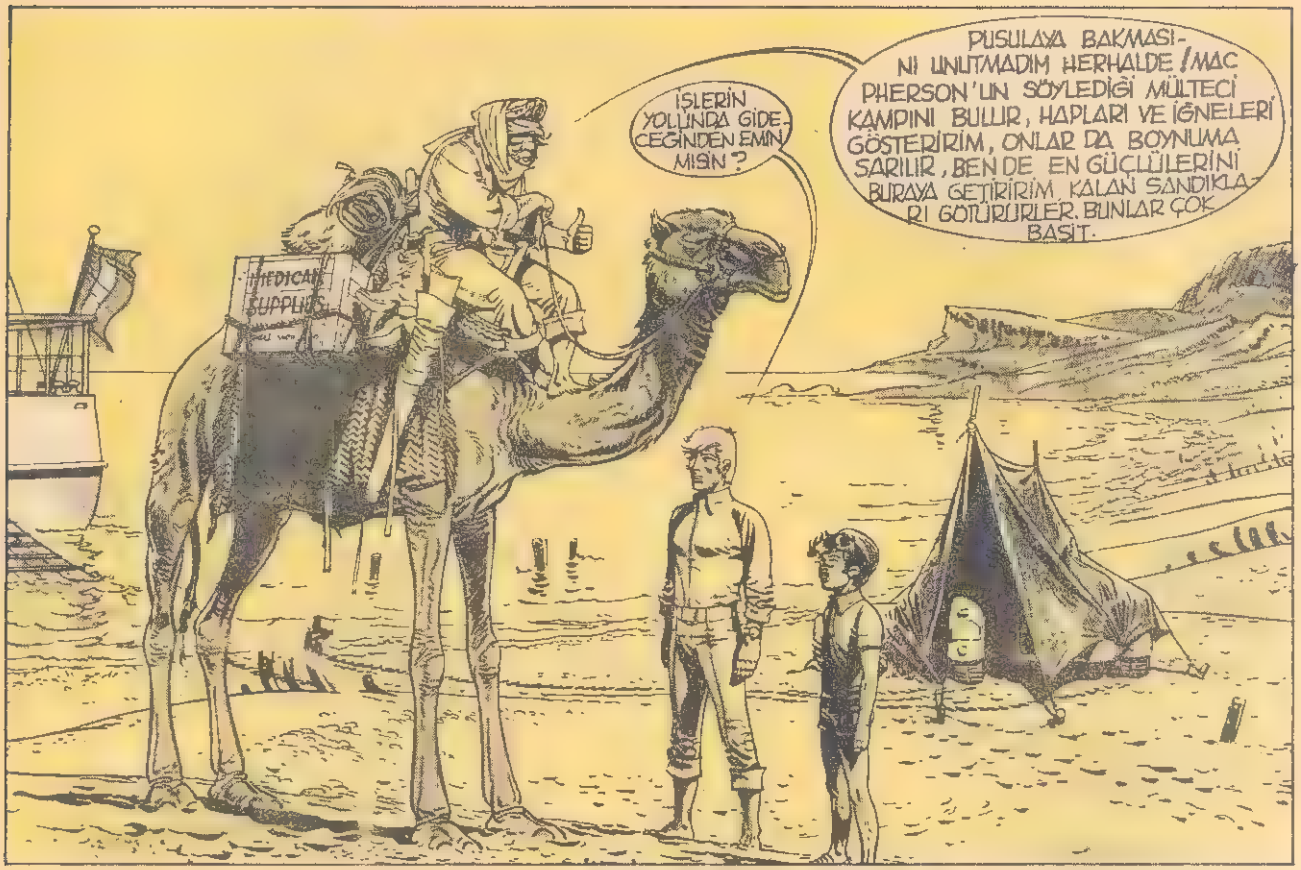
MEDICAL SUPPLIES
İŞLERİN YOLUNDA GİDECEĞİNDEN EMİN MİSİN?
PUSULAYA BAKMASINI UNUTMADIM HERHALDE! MAC PHERSON'UN SÖYLEDİĞİ MÜLTECİ KAMPINI BULUR, HAPLARI VE İĞNELERİ GÖSTERİRİM, ONLAR DA BOYNUMA SARILIR, BEN DE EN GÜÇLÜLERİNİ BURAYA GETİRİRİM. KALAN SANDIKLARI GÖTÜRÜRLER. BUNLAR ÇOK BASİT.

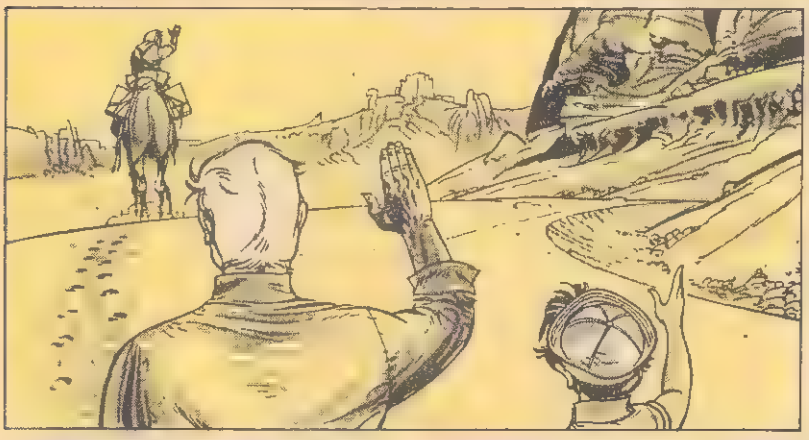

AMA SÖYLEMEDİĞİ KÜÇÜK BİR ŞEY VAR Kİ..
EVET, SAVAŞÇILAR VE YAĞMACILAR. AMA O BUNLARI BİLİYORDUR

SEÇİMİMİ İYİ YAPTIM: MOTORLA İÇİM DIŞIMA ÇIKARDI...

BU DÖRT AYAKLI TAKAYLA İSE BİR DENİZCİ İÇİN EN UTANILACAK ŞEY GELECEK BAŞIMA: MİDEM KOPACAK!

17

KENDİNİZİ SIKMAYIN BAY MAC PHERSON, HER ŞEY DÜZELİR. YARDIMLARINIZ GÖLDEKİ SAVAŞ KURBANLARINA ULAŞACAK SÖZ VERİYORUM.
ONA GÜVENEBİLECEĞİMDEN EMİNİM. O ÇOK İYİ BİR İNSAN... AMA...
JORDAN GİLENCEK.
AMA BENİMLE KONUŞMADAN... SAKIN YOLA ÇIKMAYIN ÇÜNKÜ BÜYÜK BİR TEHLİKE VAR.
?
TEHLİKE Mİ? NE DEMEK İSTİYORSUNUZ?
SANDIKTA, İLAÇLAR ARASINDA UYUŞTURUCULAR DA VARDI.
ELBETTE TIBBİ AMAÇLARLA KULLANILACAKTI, YARALILARLA BAZI HASTALAR İÇİN. AMA BIRTAKIM BOŞBOĞAZLIKLAR EDİLDİ.. EMİNİM RAHAD SADİ ÖĞRENMİŞTİR.
RAHAD SADİ Mİ?
KAANİT ZERGA VAHASINDAKİ YAĞMACILARIN BAŞI... AMA TAM GÜNEYİMİZDE YASA BİLMEZ BİR SOYGUNCUDUR, BU SANDIKLARI ELDE ETMEK İÇİN HİÇBİR ŞEYDEN YILMAZ
BU YÜZDEN DOLAMBAÇLI BİR YOL İZLEMEK GEREKECEK. JORDAN'A SÖYLEYİN.
HA.. EVET EVET, KAVGA-LANMAYIN, BEN SÖYLERİM, SİZ DİNLENİN
ALLAH KAHRETSİN! ÇATTIK MI BELÂYA! BARNEY DE ŞİMDİ O VAHAYA VARMAYA ÇALIŞIYORDUR, İLK KONAKLAYACAĞI YER ORASI! MAC PHERSON'U DA YALNIZ BIRAKAMAYIZ!
GİTMEK ZORUNDASINIZ! MOTORA ATLA JORDAN'A YETİŞ! BEN BURADA KALIRIM. TÜFEK KULLANMAYI DA, ADAM TEDAVİSİNİ DE BİLİRİM!

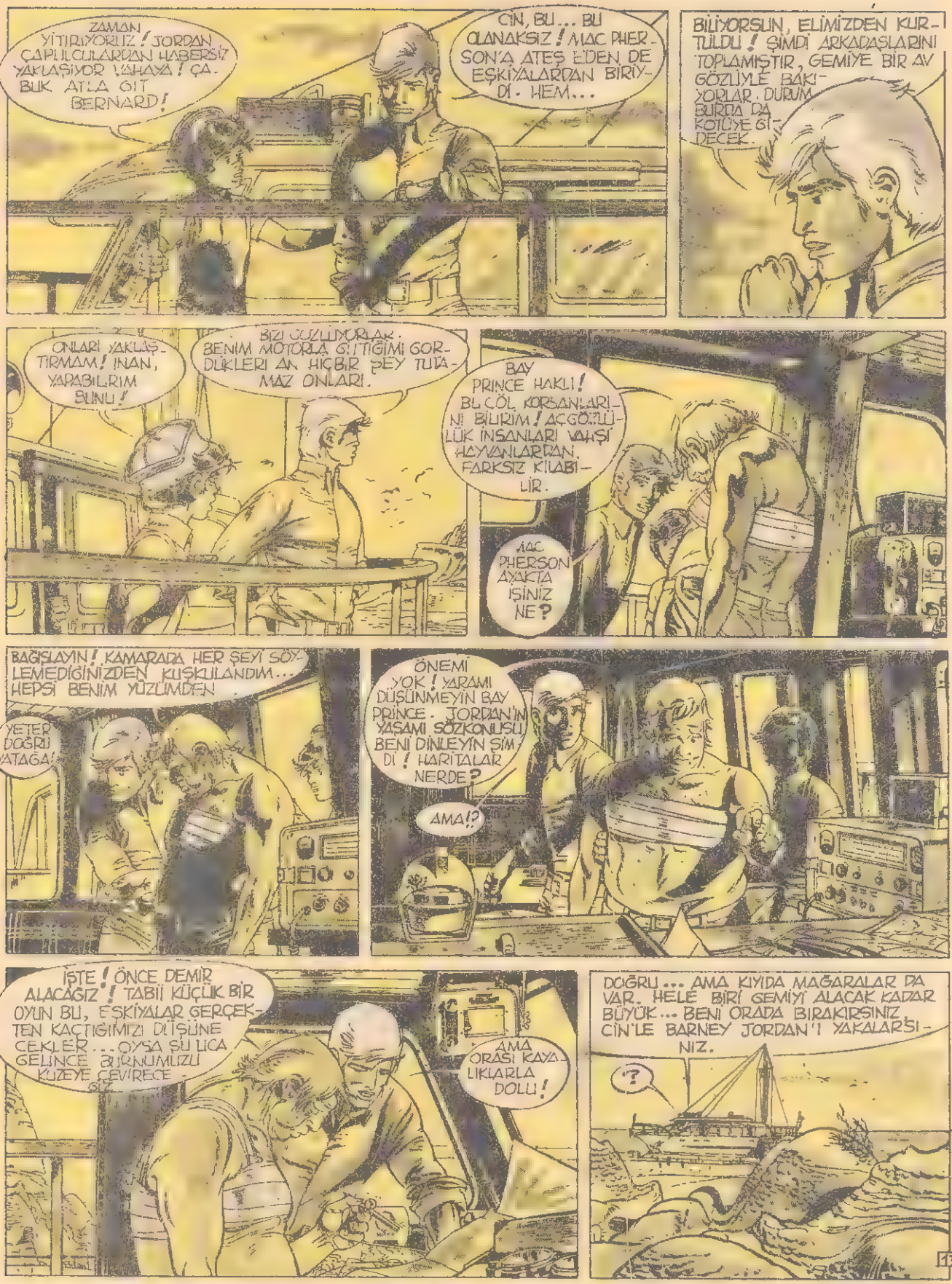
ZAMAN YİTİRİYORUZ! JORDAN ÇAPULCULARDAN HABERSİZ YAKLAŞIYOR! YAHAYA! ÇABUK ATLA GİT BERNARD!
CİN, BU... BU OLANAKSIZ! MAC PHERSON'A ATEŞ EDEN DE EŞKİYALARDAN BİRİYDİ. HEM...
BİLİYORSUN, ELİMİZDEN KURTULDU! ŞİMDİ ARKADAŞLARINI TOPLAMIŞTIR, GEMİYE BİR AV GÖZLÜYLE BAKIYORLAR. DURUM BURDA DA KÖTÜYE GİDECEK.
ONLARI YAKLAŞTIRMAM! İNAN, YAPABİLİRİM BUNU!
BİZİ GÖZLÜYORLAR. BENİM MOTORLA GİTTİĞİMİ GÖRDÜKLERİ AN HİÇBİR ŞEY TUTAMAZ ONLARI.
BAY PRINCE HAKLI! BU ÇÖL KORSANLARINI BİLİRİM! AÇGÖZLÜLÜK İNSANLARI VAHŞİ HAYVANLARDAN FARKSIZ KILABİLİR.
MAC PHERSON AYAKTA IŞINIZ NE?
BAĞIŞLAYIN! KAMARADA HER ŞEYİ SÖYLEMEDİĞİNİZDEN KUŞKULANDIM... HEPSİ BENİM YÜZÜMDEN
YETER DOĞRU YATAĞA!
ÖNEMİ YOK! YARAMI DÜŞÜNMEYİN BAY PRINCE. JORDAN'IN YAŞAMI SÖZKONUSU, BENİ DİNLEYİN ŞİMDİ! HARİTALAR NERDE?
AMA!?
İŞTE! ÖNCE DEMİR ALACAĞIZ! TABİİ KÜÇÜK BİR OYUN BU, EŞKİYALAR GERÇEKTEN KAÇTIĞIMIZI DÜŞÜNE ÇEKLER... OYSA ŞU LİCA GELİNCE BURNUMUZU KUZEYE ÇEVİRECEĞİZ.
AMA ORASI KAYALIKLARLA DOLU!
DOĞRU... AMA KIYIDA MAĞARALAR DA VAR. HELE BİRİ GEMİYİ ALACAK KADAR BÜYÜK... BENİ ORADA BIRAKIRSINIZ, CİN'LE BARNEY JORDAN'I YAKALARSINIZ.
?
13

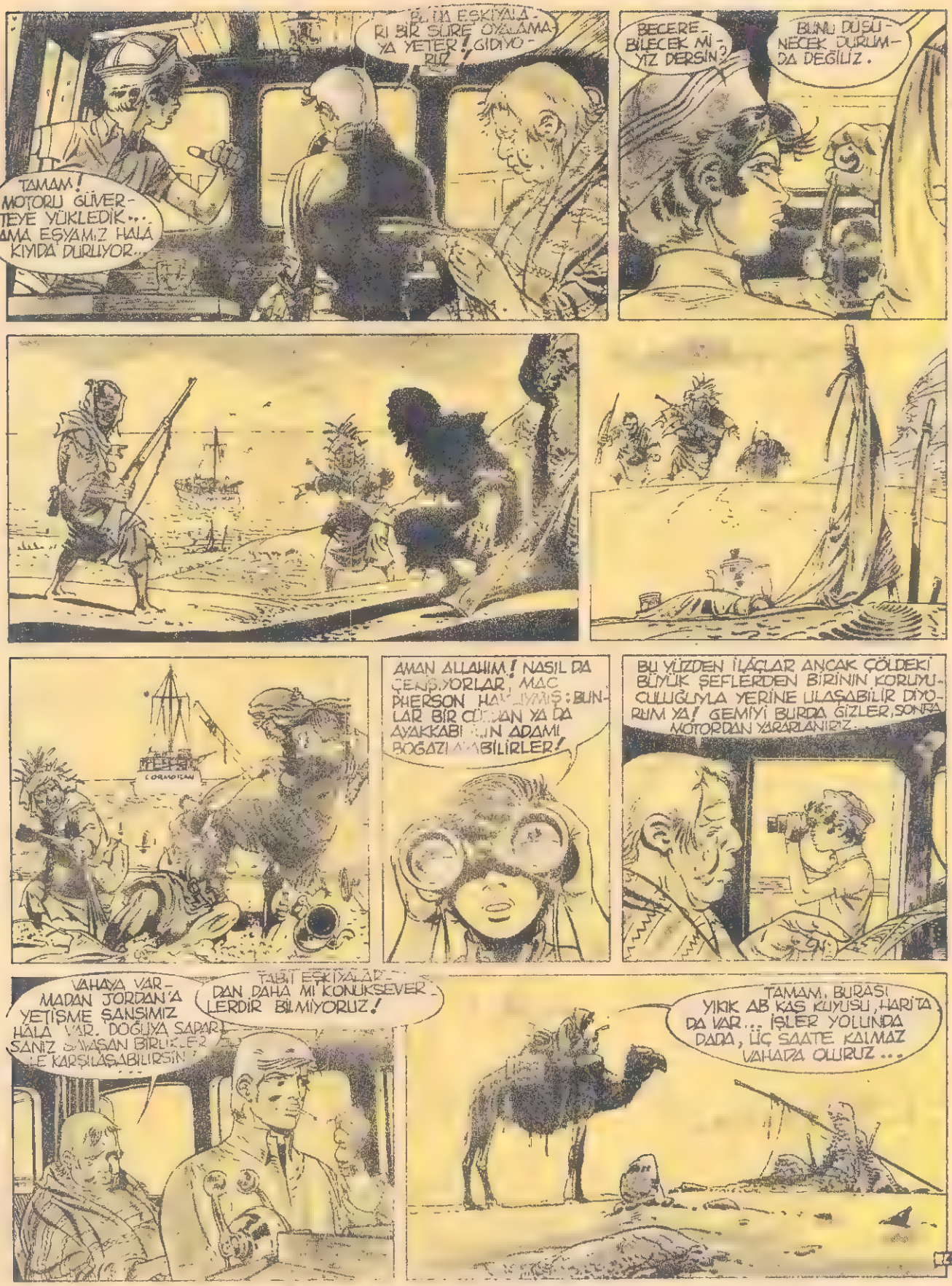
TAMAM! MOTORU GÜVERTEYE YÜKLEDİK... AMA EŞYAMIZ HALÂ KIYIDA DURUYOR...
BÜYÜK EŞKIYALARI BİR SÜRE OYALAMAYA YETER! GİDİYORUZ
BECEREBİLECEK MİYİZ DERSİN?
BUNU DÜŞÜNECEK DURUMDA DEĞİLİZ.
CORMORAN
AMAN ALLAHIM! NASIL DA ÇENEŞİYORLAR, MAC PHERSON HAKLIYMIŞ: BUNLAR BİR CİDDAN YA DA AYAKKABI BAĞIN ADAMI BOĞAZLAYABİLİRLER!
BU YÜZDEN İLAÇLAR ANCAK ÇÖLDEKİ BÜYÜK ŞEFLERDEN BİRİNİN KORUYUCULUĞUYLA YERİNE ULAŞABİLİR DİYORUM YA! GEMİYİ BURDA GİZLER, SONRA MOTORDAN YARARLANIRIZ.
VAHAYA VARMADAN JORDAN'A YETİŞME ŞANSIMIZ HÂLÂ VAR. DOĞUYA SAPARSANIZ SAVAŞAN BİRLİKLERLE KARŞILAŞABİLİRSİN!
TABİİ EŞKIYALARDAN DAHA MI KONUKSEVERLERDİR BİLMİYORUZ!
TAMAM, BURASI YIKIK AB KAS KUYUSU, HARİTADA VAR... İŞLER YOLUNDA DADA, İÇ SAATE KALMAZ VAHADA OLURUZ...

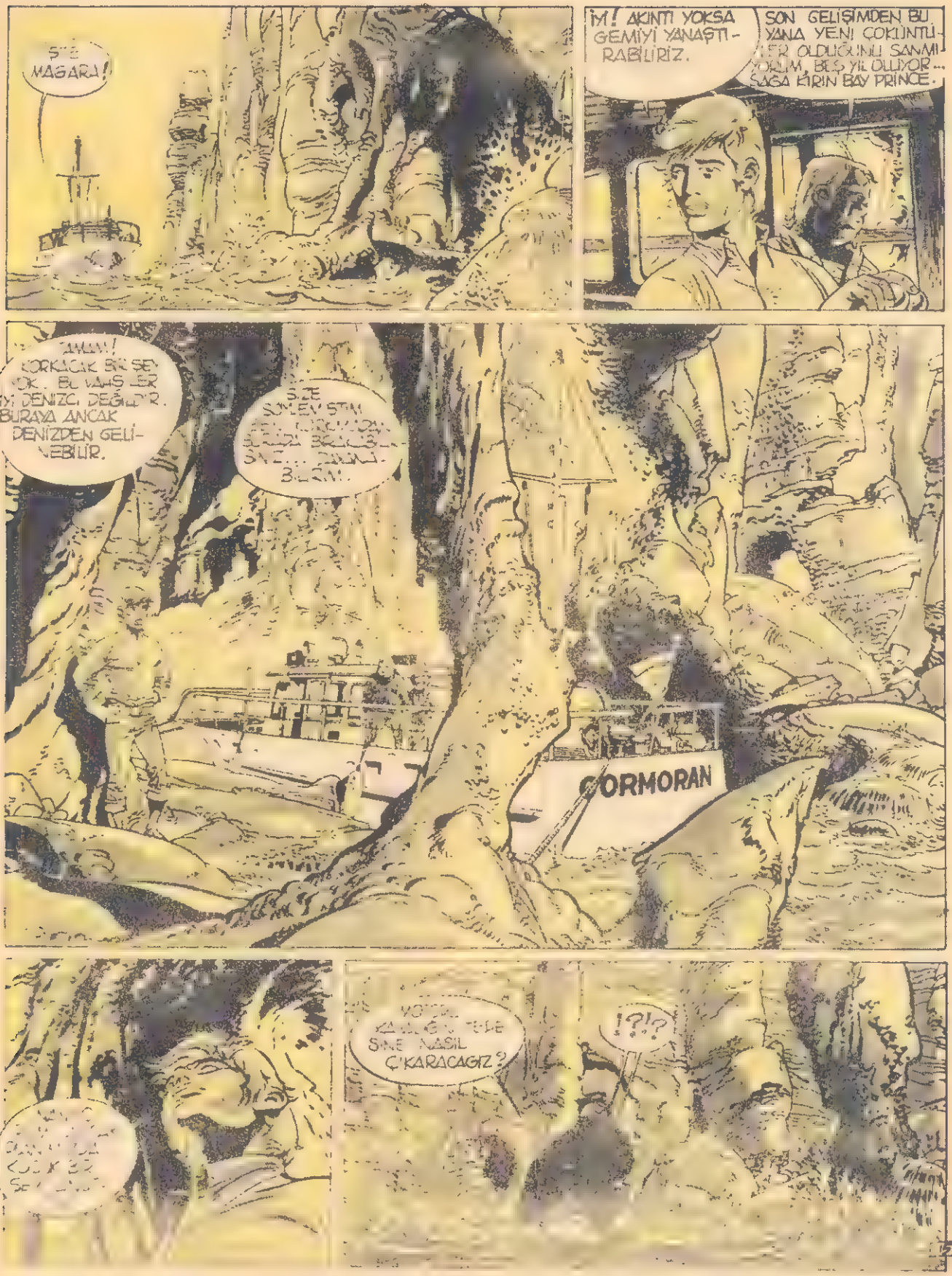
MAGARA!
İYİ! AKINTI YOKSA GEMİYİ YANAŞTIRABİLİRİZ.
SON GELİŞİMDEN BU YANA YENİ ÇOKÜNTÜLER OLDUĞUNU SANMIYORUM, BEŞ YIL OLUYOR... SAĞA KIRIN BAY PRİNCE.
TAMAM! KORKACAK BİR ŞEY YOK. BU VAHŞİLER İYİ DENİZCİ DEĞİLDİR. BURAYA ANCAK DENİZDEN GELİNEBİLİR.
CORMORAN
SİNE NASIL ÇIKARACAĞIZ?
!?!?

İŞTE! BUNDAN İYİSİ CAN SAĞLIĞI!.. ALLAHTAN "CORMORAN"DA GEREKLİ MALZEMELER VARDI!

İŞİMİZ BİTMEDİ! ŞİMDİ KOLA KUVVET! HAYDİ, YÜKLEMEYE GİRİŞELİM!

DELİLİK BU! TEK BAŞINA YUKARI ÇEKEMEZSİN ONU!

BU MOTOR OLMADAN TORDAN'I KURTARAMAYIZ...

ÇARE YOK: FİLDE OLSA ÇEKMEK ZORUNDAYIM. KALBİM DAYANMAZ DA PARÇALANIRSA, BİR KABA KOYUP EPEY PARA KAZANABİLİRİZ!

BULÂFLARIN HOŞUMA GİTMEDİ!

YUKARIDAKİ ALETİ İSTEDİĞİMİZDE SABİTLEŞTİREBİLİRİZ, YÜKÜN TEPETAKLAK OLMA TEHLİKESİ YOK. KOLU DÖNDÜREREK YAVAŞÇA YÜKÜ ÇEKEBİLİRİZ.

DAHA HIZLI YAPAMAZSIN! KUMLARI DA UNUTMA!

BUNU YİRMİ DAKİKADA YUKARI ÇIKARSAK, SONRA YOL VAR... İNŞALLAH BARNEY'İN DEVESİ YOLDA KALIR DA...

AYAĞA KALK DEDİM!!! ALLAHIN CEZASI, NE GÜNAH İŞLEDİM DE BÖYLE BİR ALİĞİ BAŞIMA GÖNDERDİLER! ŞU UYKUYU KES ARTIK UYUŞUKLUK ABİDESİ!!!

[16]

MEDICAL SUPPLIES
ÇÖLÜN ORTASINDA DEVE ARIZASI HA! OTUZ YILLIK DENİZCİLİKTEN SONRA BAŞIMA GELENE BAK! MEYHANELERE NE YÜZLE GİDERİM BEN!
PEKİ! BÖYLE BİR DURUMDA DEVE SÜRÜCÜLERİ NE YAPARLAR? ÇÖL CANKURTARANININ GEÇMESİNİ BEKLEMEZLER HERHALDE? YOKSA BU İŞ İÇİN ÖZEL BİR DONANIMLARI MI VAR?
ÖZEL BİR DONANIM HA?
EVET ŞANSIM VARSA, MAC PHERSON BANA...
EVEET...
HEM DE... EN BÜYÜĞÜNDEN! NOT'DA NE YAZIYOR: HAYVAN HASTALIKLARINA KARŞI! BU UYKU HASTALIĞINA DA İYİ GELİR YÜZDE YÜZ!
BU DRAMIN SEYİRCİSİ YOKTU AMA, ÇÖLÜN KÜÇÜK SAKİNLERİ KUŞAKLAR BOYUNCA KULAKLARDAN SİLİNMEYECEK, KUMLARI TİTRETEN BİR SES DUYDULAR O GÜN...
HAAAAHHHHAAAAA
ŞİMDİ DOSDOĞRU KAANİT ZERGA VAHASINA GİDİYORUZ DADA. BU TEDAVİDEN SONRA AKILLANMIŞSINDIR!

TAMAM TAMAM ÇEK!

ÇEK ÇEK!! BURDA NE YAPIYORUM SANIYORSUN? KUCUK BIR ARABANIN KILIDINI SÖKMEYORUM HERHALDE!

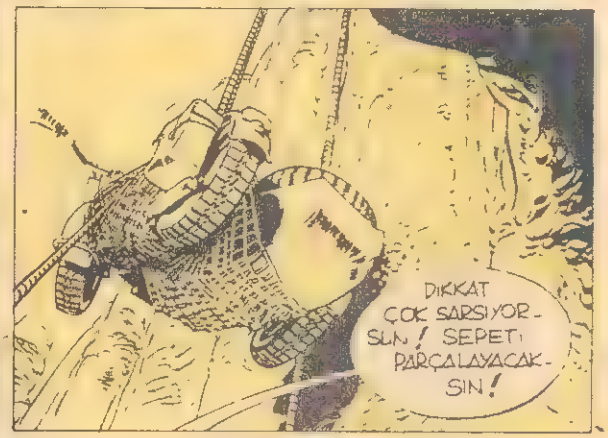
DIKKAT ÇOK SARSIYORSUN! SEPETI PARÇALAYACAKSIN!

BENCE FARKETMEZ! HIÇBIR ŞEY FARKETMEZ! ARTIK BIR ŞEY GÖRECEK HALDE DEGILIM! BU ÇILGINCA IŞ ASIL BENI PARÇALAYACAK!

HADI ASLANIM PRINCE! NEREDEYSE BAŞARDIN! BIR TUR BABAN IÇIN DÖNDÜR, BIR TUR.

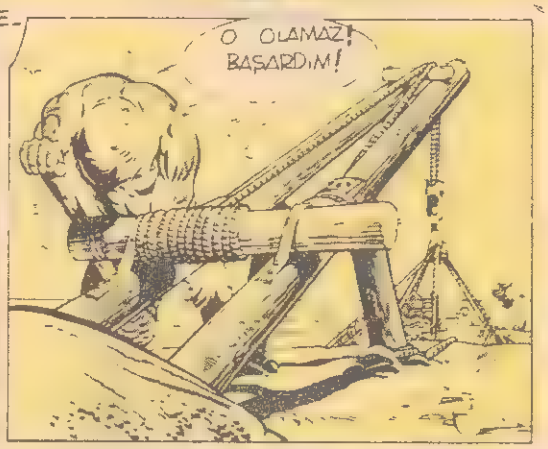
O OLAMAZ! BAŞARDIM!

MOTOR YUKARI ÇIKTI BAY MAC PHERSON, BEN BERNARD'IN YANINA GIDIYORUM, YAKINDA GÖRÜŞÜRÜZ!
BAŞARACAĞINDAN EMINIM ÇOCUKLAR.

DIREKSIYONA SEN GEÇ ŞAMPIYON! SEPETDE BU YÜZYILIN UYKU REKORUNU KIRACAĞIM.
BUNU HAKETTIN! BEN DE MOTORU SARSMAMAYA ÇALIŞIRIM!

ŞİMDİLİK SU GÖRDÜĞÜN KIRMIZI TEPEYE GÖRE YÖNÜNÜ SAPTA, AŞAĞI YUKARI İKİ SAATLİK UZAKLIKTA.
TAMAM
"ULUYAN KUMULLAR" DENİLEN BÖLGEDEN GEÇMEYE ÇALIŞACAĞIZ, TEHLİKE AMA KESTİRME BİR YOL...
TEHLİKESİ NE?
BÜYÜK BİR ÇUKUR, BİR TÜR DEV DOĞAL HENDEK, RÜZGÂR HIZLA BU HENDEĞE GİRİYOR! ADI DA BURADAN GELİYOR ZATEN. SIK SIK ÇÖKÜNTÜLER OLUYORMUŞ. JORDAN'IN HARİTASINDAKİ YOL BU BÖLGENİN ÇEVRESİNİ DOLANIYOR.
...BÖYLECE ONA YETİŞEBİLİRİZ.
ZEMİNDE KIRIŞIKLAR VAR, HAVA AKIMINDAN HERHALDE.
METEOROLOJİ RAPORUNU "CORMORAN"DAN ÇIKMADAN ÖĞRENDİM.
NORMAL; KIPIRTISIZ BİR GÖRÜNÜŞÜ VAR, BELKİ DE KOLAYCA ATLATIRIZ.
İNŞALLAH!
ÇÜNKÜ SÖYLENENLERE BAKILIRSA KUMULLARI GECENE KADAR İNSANIN CİĞERLERİNİ KUMLA DOLDURAN HAVALAR DA OLUYORMUŞ!
ÇOK İYİYDİN DADA! UFUKTA ÜÇ YEŞİL KÜME GÖRÜYORUM, BU BELKİ DE SÖZÜ EDİLEN CENNETLİK YERDİR!
HATTA BİZİM TOMBULU SERİNLETECEK KADAR BÜYÜK BİR SU KAYNAĞI DA VARDIR BELKİ.
AMA CENNETLERİN DE DAVETSİZ MİSAFİRLERİ, İŞGAL EDİLDİĞİ DURUMLAR VARDIR.
19

BİR DE PALMİYELERİ TATLI TATLI OKŞAYACAK BİR RÜZGÂR ÇIKTI MI HOLLYWOOD'DAN FARKI KALMAYACAK...
İŞTE O BÜYÜLEYİCİ KAYNAK DA... HAY ALLAH!..
BİR CESET??? İNŞALLAH SUYU ZEHİRLEMEMİŞLERDİR!?
HEY, BAKSANA! NEYİN VAR?
HER ŞEY YOLUNDA RUMİ! RAHAD SADİ'NİN SÖYLEDİĞİ GİBİ TUZAĞA DÜŞTÜN İŞTE!
BİR TERSLİK EDERSEN GÖRÜRSÜN BAŞINA GELECEKLERİ!
ALİ BABAYLA ZAVALLI KIRK HARAMİLERİ BİLE BÖYLE ŞEY GÖRMEMİŞTİR.
20

PEKÂLÂ! MAC PHERSON BİZİ BARIŞ VE YARDIM AMACIYLA TUTTUĞUNA GÖRE, KONTRATA UYALIM. BEYLER SİLÂHLARINIZI İNDİRİN!
?
BRAAHH!
HA, HO!
BURA YA GEL!
PİS HAYVAN, SEN RAHAT DURA.
ŞUNA BAK DEVEME VURUYOR!
ACIMASIZ ADAMLAR! HAYVAN CELLATLARI! KADINLARA, ÇOCUKLARA İLÂÇ GETİRMEK İÇİN ÇÖLÜ AŞMIŞ BİR HAYVANA İŞKENCE ETMEK HÂ!! GÖZÜM GÖRMESİN SİZİ, SAVULUN!
KAÇILIN BÖCEKLER! HEPİNİZİ TOZ EDECEĞİM! SİZİ...
SAKALLI RUMÎ, DOĞRU SÖYLÜYOR, O KÖTÜ, HANTAL ELLERİNİZİ ÇEKİN ONUN ÜZERİNDEN, YOKSA...
?!
ADIM RAHAD SADİ, YAZIK Kİ BU İĞRENÇ SOYGUNCU TAKIMININ BAŞI BENİM, BU KÖTÜ KARŞILAMADAN ÖTÜRÜ AFFINIZI DİLERİM ATEŞLİ DOSTUM! ÇOK ÜZGÜNÜM!
ŞEY! İZİN VERİN DE ÖNCE BİR KENDİME GELEYİM!
21

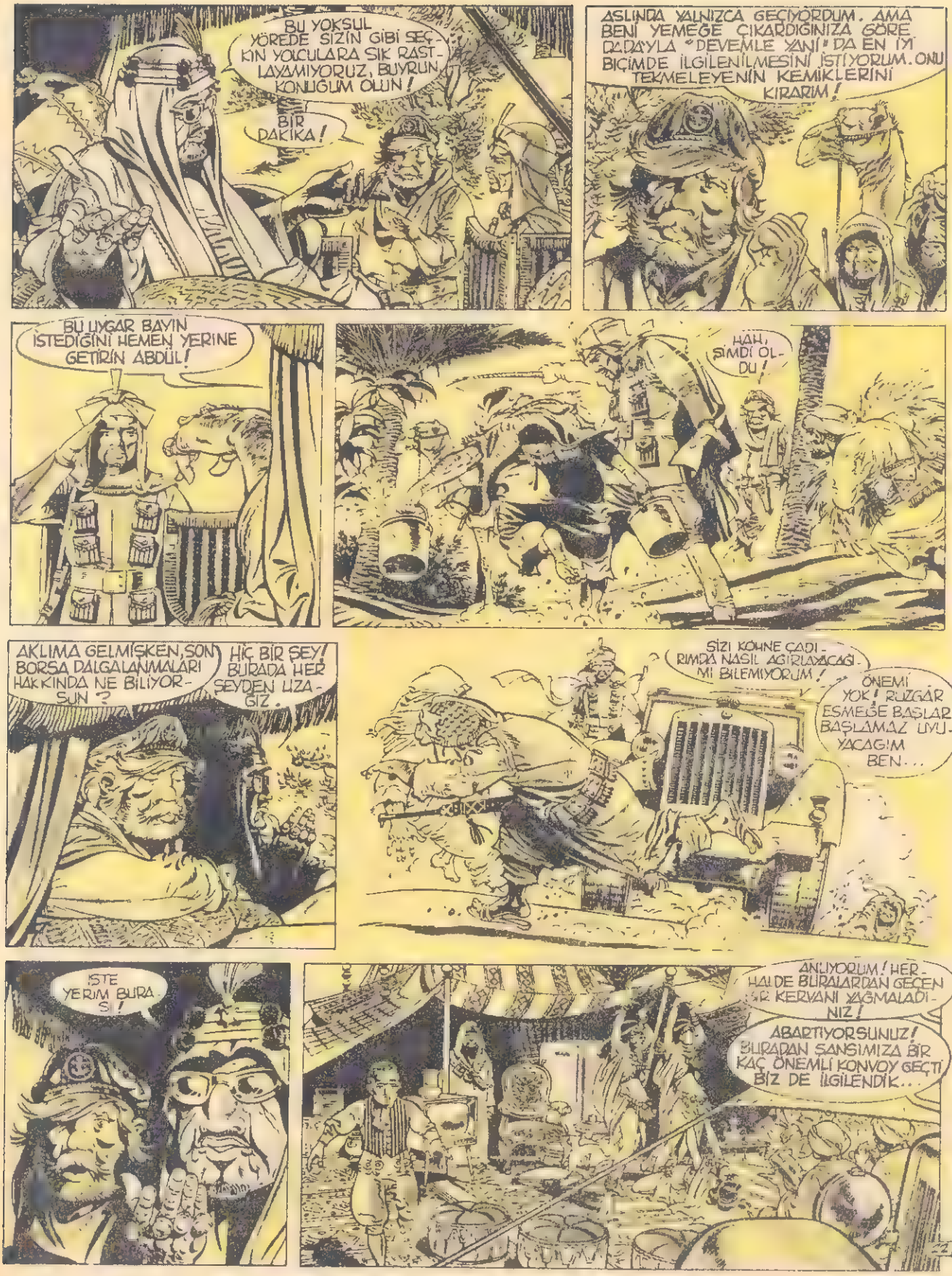
BU YOKSUL YÖREDE SİZİN GİBİ SEÇKİN YOLCULARA SIK RASTLAYAMIYORUZ, BUYURUN KONUĞUM OLUN!
BİR DAKİKA!
ASLINDA YALNIZCA GEÇİYORDUM. AMA BENİ YEMEĞE ÇIKARDIĞINIZA GÖRE DA DAYLA "DEVEMLE YANI" DA EN İYİ BİÇİMDE İLGİLENİLMESİNİ İSTİYORUM. ONU TEKMELEYENİN KEMİKLERİNİ KIRARIM!
BU LAYGAR BAYIN İSTEDİĞİNİ HEMEN YERİNE GETİRİN ABDÜL!
HAH, ŞİMDİ OLDU!
AKLIMA GELMİŞKEN, SON BORSA DALGALANMALARI HAKKINDA NE BİLİYORSUN?
HİÇ BİR ŞEY! BURADA HER ŞEYDEN UZAĞIZ.
SİZİ KÖHNE ÇADIRIMDA NASIL AĞIRLAYACAĞIMI BİLEMİYORUM!
ÖNEMİ YOK! RÜZGÂR ESMEĞE BAŞLAR BAŞLAMAZ UYUYACAĞIM BEN...
İŞTE YERİM BURASI!
ANLIYORUM! HERHALDE BURALARDAN GEÇEN BİR KERVANI YAĞMALADINIZ!
ABARTIYORSUNUZ! BURADAN ŞANSIMIZA BİR KAÇ ÖNEMLİ KONVOY GEÇTİ BİZ DE İLGİLENDİK...
22

İŞTEN SÖZEDELİM SEVGİLİ DOSTUM. ASKERLERİN OLDUĞU FELÂKETLER KÜÇÜK TOPLUMUMUZU YÖNETMEMİ GÜÇLEŞTİRİ-YOR.
BUNA ŞAŞMA-DIM YAĞMACI DÜŞMA-NIM. ADAMLARINIZ İNSAN SAĞLIĞINI BOZACAK YARATIKLAR.
EVET. CANIMI SIKAN ŞEY DE SADIK ÜSTEĞ-MENİM ABD EL MOKTAR'I YİTİRMİŞ OL-MAM! SULTAN AHMET ALİ'NİN TOPRAKLARINA YAPILAN BİR BASKINDA YAKALANDI, ONU ÖLDÜRDÜLER.. NE İYİ ÇO-CUKTU!
DEĞERLİ BİR SERÜVENCİYİ ANLARIM BEN. SİZİ GÖZÜM TUTTU. ABD EL MOKTAR'IN, TANRI GÜNAHLARINI BAĞIŞLASIN, YERİNİ ALMAK İSTER MİSİNİZ?
BEN Mİ?
EVET SIZ. HER İŞTEN YÜZDE ON PAY; ÖZEL MUHAFIZ, BEYENECEĞİ-NİZ ÜÇ CARİYE; DEVENİZ DE GERİ VERİLECEK. NE DERSİNİZ?
GÜZEL BİR ANLAŞMA. PEKİ YA AKSİ DURUMDA, YANİ REDDEDERSEM NE OLUR?
ELBETTE HEMEN BOYNU-NUZU VURURLAR.
ÖĞRENMEK İSTEDİĞİM BUYDU. PEKİ: BEN ŞÖYLE BİR HAZIM YÜ-RÜYÜŞÜNE ÇIKAYIM, SONRA YA-NITIMI VERİRİM.
VAHA EM-RİNİZDEDİR.
KAÇMAYA KAL-KARSAM: PAM! GÜVERCİN GİBİ AVLARLAR. BARNEY, AS-LANIM, BURADAN YAKAYI SIYIRMAK İÇİN KAFANI KULLANMALI-SIN.
İŞTE! KÜKREYEN KU-MULLARIN GÖSTERİ-Sİ O KADAR KOR-KUNÇ DEĞİLDİ!
EN KÜÇÜK BİR EŞİNTİ BİLE OLMADI. ŞİMDİ KAANIT ZERGAYA İYİCE YAKLAŞ-TIK.

BRAAAHH!
ÇOK GÜÇ DURUMDAYIZ DA-DA. KULAKLARIMIZI KAPTIRMADAN BU ALTIN KAFESTEN NASIL KURTULABİLİRİZ SENCE?
GÖRDÜN MÜ! KIBRITLERİMİ YİTİRMİŞİM! BUNDAN BÜYÜK FELAKET OLAMAZ!
ATEŞİN VAR MI ASLAN ASKER?
ATEŞ YOK! PİPO YOK RUMİ! BUNDAN UZAK DUR: BUM! VİŞŞ! BUM!
?
VİŞŞ BUM? UZAK DUR? BU İLKEL SESLERİN ANLAMI NE Kİ?
AMAN ALLAHIM!
BENZİN! YÜZLERCE LİTRE BENZİN! ANLAŞILAN RAHAD SADI BİR YAKIT KONVOYUNU YAĞMALAMIŞ!
BU DA BUM, VİŞŞ BUM HA?
RUMİ OLANAKLARIMIZI ÖLÇÜP BİÇİYOR. EMİNİM SONUNDA RAZI OLACAK!
MESAJ VAR! YÜCE RAHAD SADI'YI GÖRMELİYİM HEMEN!

EN AZ YÜZ DEVELİ, AYRICA ZIRHLI ARAÇLAR! AHMET ALİ ORDUSUNUN ÖNCÜLERİ BUNLAR YÜCE EFENDİMİZ!
ÇÖLÜN BÜTÜN ŞEYTANLARI CANLARINI ALSIN ONLARIN!
BU SAVAŞIN ALLAH CEZASINI VERSİN! SAVAŞTAN ÖNCE AHMED'İN SEFİL BİR KORUYUCUDAN BAŞKA KİMSESİ YOKTU.
?
AMA İDEAL BAHANESİYLE BİNLERCE KENDİNİ BİLMEZ DAĞLI ONUN BİRLİKLERİNE KATILDI. BENİ EZMEK İÇİN YARARLANACAK BUNDAN, BENİ HİÇ SEVMEZ, AMA BEN EZECEĞİM ONU!
ŞEY... AMA PALETLİ TOPLARI, ÇOK DA TOP MERMİLERİ VAR EFENDİMİZ!
ÖNEMİ YOK! SÜVARİLERİMİZİN CESARETİ ÜLKEDEKİ BÜTÜN TOPLARA BEDELDİR.
SÖYLEYİN EY ÇÖLLERİN FATİHİ... BENİ SAVAŞ DANIŞMANLIĞINIZLA ONURLANDIRMAK İSTEDİĞİNİZE GÖRE...
EVET?
BİR TOP MERMİSİ UZAKTAN DA ATEŞLENEBİLİR. SÜVARİLERİNİZ TOPUN YANINA VARMADAN O...
BİR DARBEDE SİZİN BENZİN STOKLARINIZI UÇURUR, BU DA PLANLARINIZIN SONU OLUR.
BENZİNİ HEMEN ORTADAN KALDIRIN! VAHADA YANICI HİÇBİR ŞEY KALMASIN!
ÖNERİNE TEŞEKKÜRLER JORDAN! AHMET ALİ HEMEN GELEMEZ. BU ARADA HER ŞEYİ YOLUNA KOYACAĞINDAN EMİNİM.
BU KONUDA BANA GÜVENEBİLİRSİNİZ.
25

DAYAN AŞLAN HERKÜL GELİYORUM.
HADİ BAKALIM!
BİRAZ DA EL ÇABUKLUĞU!
ŞU KIRMIZI SURATLI RUM İYİ BİR YARDIMCI! KUVVETLİ VE AKILLI DA..
HABERCİLERİMİZ AHMED ALİ'NİN TANKLARININ BEYAZ KUMULLARIN GÜNEYİNDE TOPLANDIKLARINI BİLDİRİYOR.
TAMAM, HAREKETE GEÇSİNLER! BİZ DE HAZIRIZ.
ELVEDA EMEKTAR PİPO. SENİ HEP ÖZLEMLE ANACAĞIM.
AMA SAVAŞ SAVAŞTIR.
!?
VUFFHH
!
?!
26

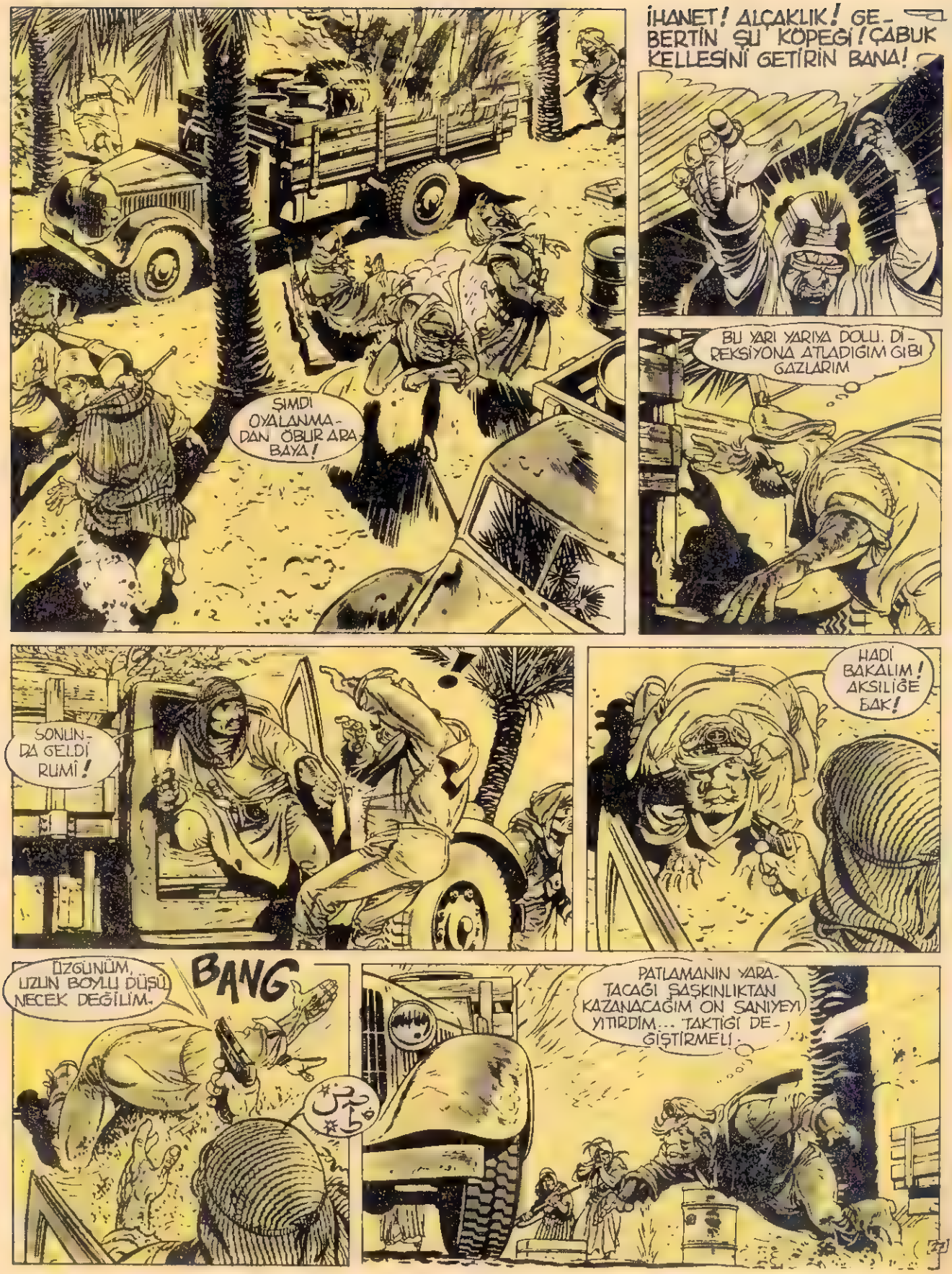
ŞIMDI OYALANMADAN ÖBUR ARABAYA!
İHANET! ALÇAKLIK! GEBERTİN ŞU KÖPEĞİ! ÇABUK KELLESİNİ GETİRİN BANA!
BU YARI YARIYA DOLU. DİREKSİYONA ATLADIĞIM GİBİ GAZLARIM
SONUNDA GELDİ RUMİ!
HADİ BAKALIM! AKSİLİĞE BAK!
ÜZGÜNÜM, UZUN BOYLU DÜŞÜNECEK DEĞİLİM.
BANG
PATLAMANIN YARATACAĞI ŞAŞKINLIKTAN KAZANACAĞIM ON SANİYEYİ YİTİRDİM... TAKTİĞİ DEĞİŞTİRMELİ

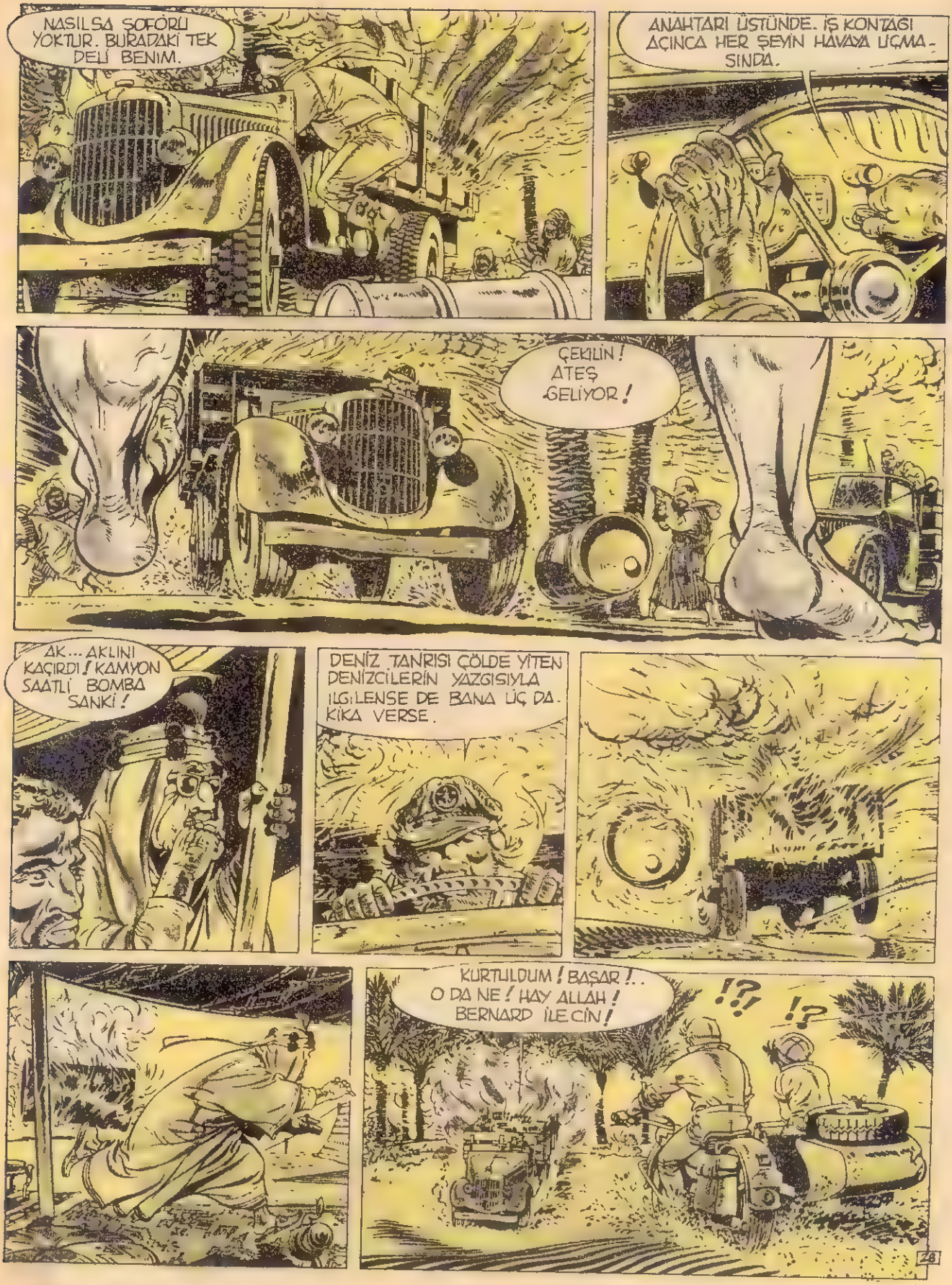
NASILSA ŞOFÖRÜ YOKTUR. BURADAKİ TEK DELİ BENİM.
ANAHTARI ÜSTÜNDE. İŞ KONTAĞI AÇINCA HER ŞEYİN HAVAYA UÇMASINDA.
ÇEKİLİN! ATEŞ GELİYOR!
AK... AKLINI KAÇIRDI! KAMYON SAATLİ BOMBA SANKİ!
DENİZ TANRISI ÇÖLDE YİTEN DENİZCİLERİN YAZGISIYLA İLGİLENSE DE BANA İÇ DAKİKA VERSE.
KURTULDUM! BAŞAR!.. O DA NE! HAY ALLAH! BERNARD İLE CİN!
!?
!?
28

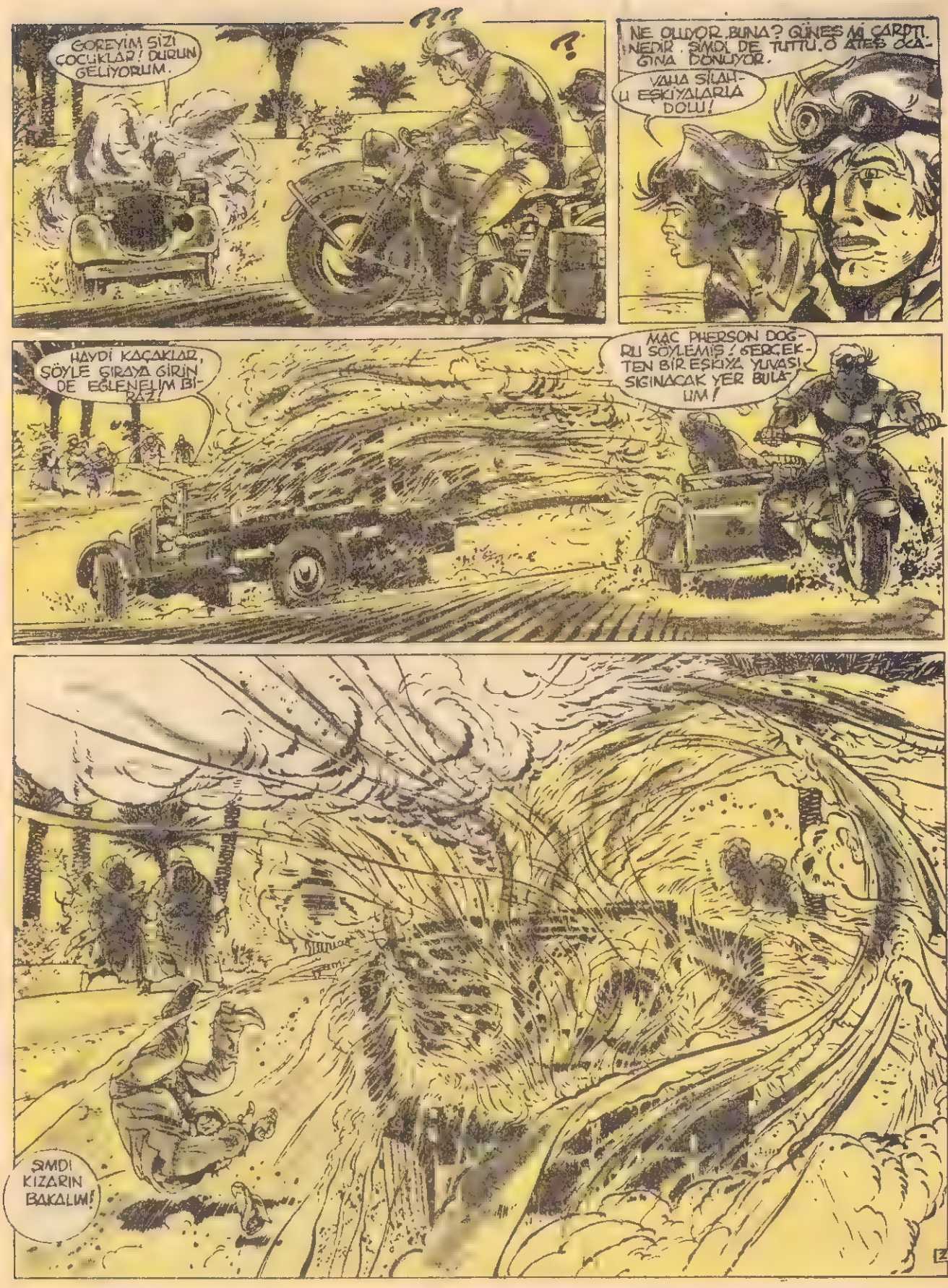
GOREYİM SİZİ ÇOCUKLAR! DURUN GELİYORUM.
?!
NE OLUYOR BUNA? GÜNEŞ Mİ ÇARPTI. NEDİR, ŞİMDİ DE TUTTU. O ATEŞ OCAĞINA DÖNÜYOR.
VAHA SİLAHLI EŞKİYALARLA DOLU!
HAYDİ KAÇAKLAR, SÖYLE SIRAYA GİRİN DE EĞLENELİM BİRAZ!
MAC PHERSON DOĞRU SÖYLEMİŞ! GERÇEKTEN BİR EŞKİYA YUVASI SIĞINACAK YER BULALIM!
ŞİMDİ KIZARIN BAKALIM!
29

BAOOM
ALTETTIM ONLARI! BAŞARDIM!
BARNEY! SEN GÖLDEKİ BU ATEŞTEN CANLI SIYRILABİLECEK TEK ADAMSIN. PEKİ İLAÇLARI KURTARA..?
İLÂÇ..?? ALLAH KAHRETSİN! DADA! DEVAM! O DA BU CEHENNEMDE KALDI!

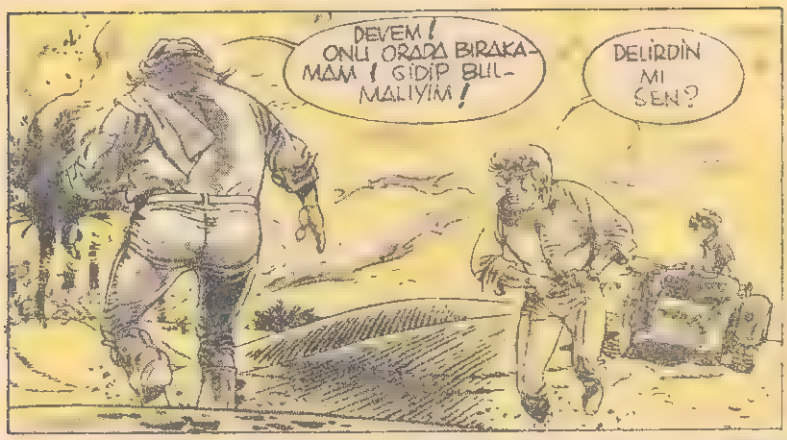
DEVEM! ONU ORADA BIRAKAMAM! GİDİP BULMALIYIM!
DELİRDİN MİSEN?

BURADA KALIYORSUN! SENİ IZGARA ŞİŞ OLARAK AVRUPA'YA GÖTÜRMEYE NİYETİM YOK.

ANLAMIYORSUN! O SIRADAN BİR HAYVAN DEĞİL! BIRAK BENİ!

SAĞ YANDA BAŞKA BİR ÇIKIŞ BULDULAR!

HERHALDE TARTIŞMAYA GELMİYORLAR! ÇABUK SİLAHLARA!
BİR DAKİKA, DÜRBÜNÜN VAR MI?

YA DÜŞ GÖRÜYORUM, YA... AMAN ALLAHIM! YANILMADIM, BİNLERCESİ ARASINDA TANIRIM ONU!

BU DADA!

DEVEM! DEVEM, VERİN BANA BİSİKLETİMİ!
BAŞKA ÇARE YOK. BÖYLE KUDURMUŞ BİR HERİFLE SAVAŞA GİRMEKTEN BAŞKA ŞANSIMIZ YOK!

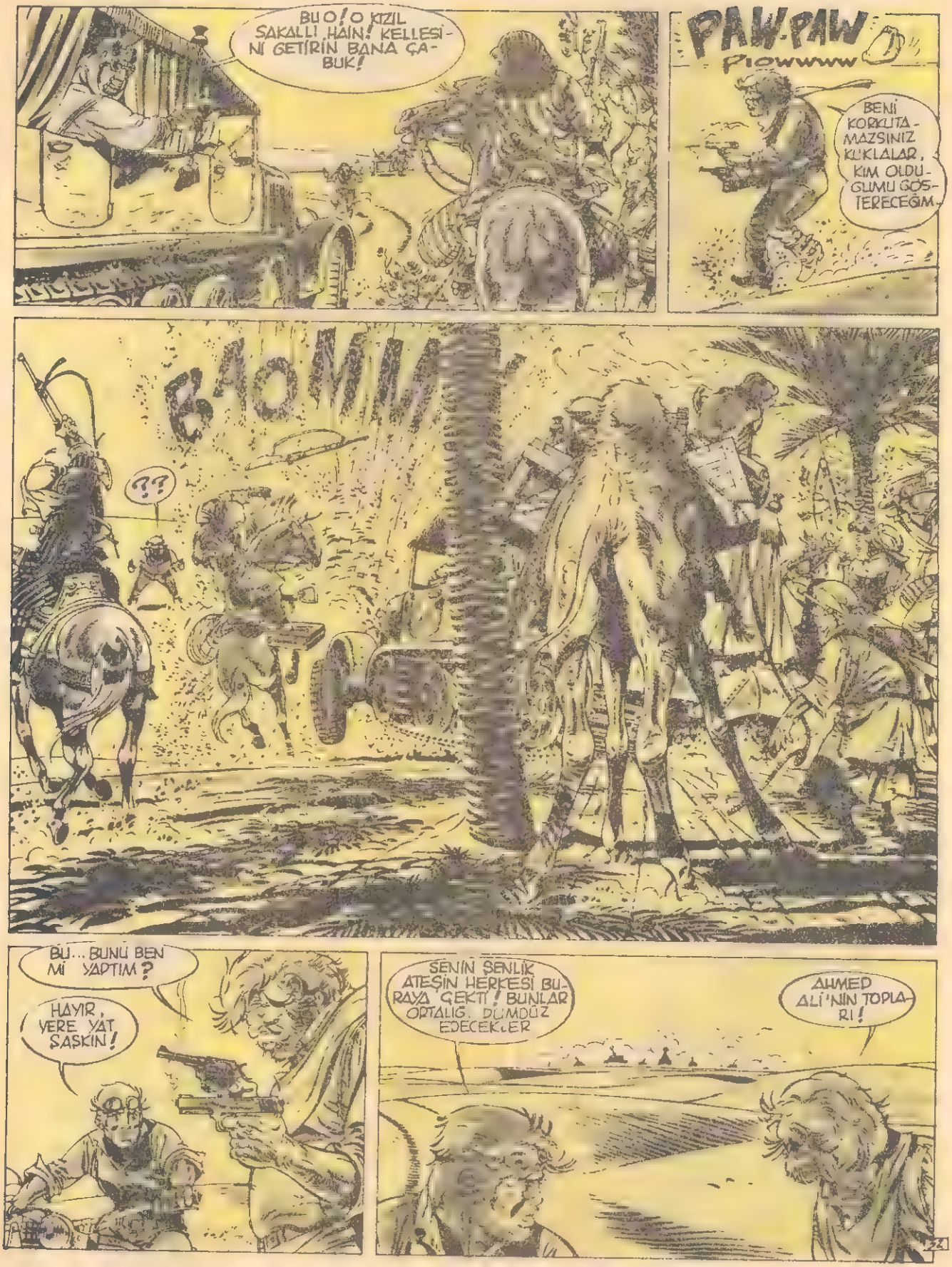
BU O! O KIZIL SAKALLI HAİN! KELLESİNİ GETİRİN BANA ÇABUK!
PAW-PAW
Piowwww
BENİ KORKUTAMAZSINIZ KUKLALAR, KİM OLDUĞUMU GÖSTERECEĞİM.
BOOM
??
BU... BUNU BEN Mİ YAPTIM?
HAYIR, YERE YAT, SAKİN!
SENİN ŞENLİK ATEŞİN HERKESİ BURAYA ÇEKTİ! BUNLAR ORTALIĞI DÜMDÜZ EDECEKLER
AHMED ALİ'NİN TOPLARI!
24

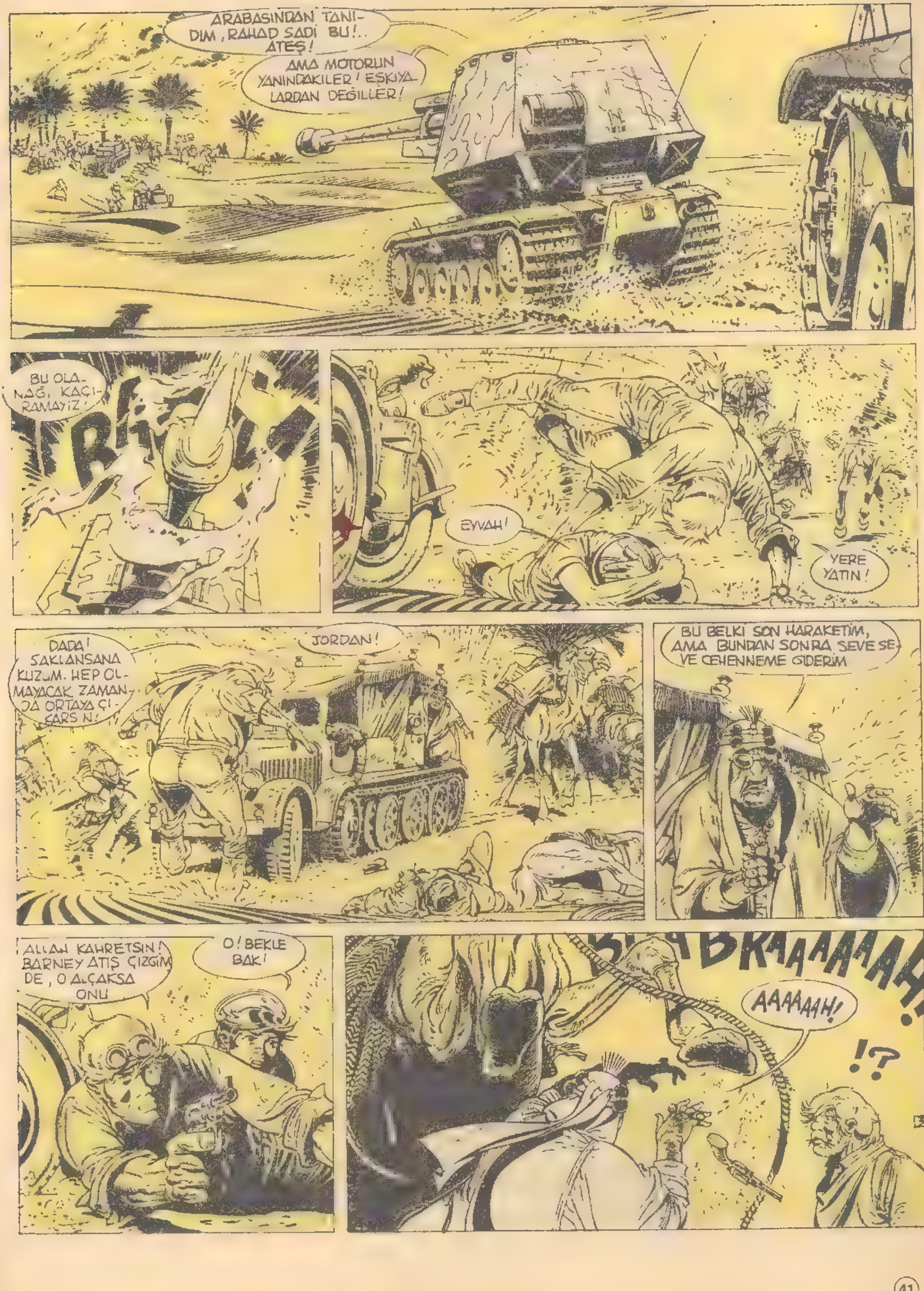
ARABASINDAN TANIDIM, RAHAD SADİ BU!.. ATEŞ!
AMA MOTORUN YANINDAKİLER! EŞKIYALARDAN DEĞİLLER!
BU OLANAĞI KAÇIRAMAYIZ!
EYVAH!
YERE YATIN!
DADA! SAKLANSANA KUZUM. HEP OLMAYACAK ZAMANDA ORTAYA ÇIKARSIN!
JORDAN!
BU BELKİ SON HARAKETİM, AMA BUNDAN SONRA SEVE SEVE CEHENNEME GİDERİM
ALLAH KAHRETSİN! BARNEY ATIŞ ÇİZGİMDE, O ALÇAKSA ONU
O! BEKLE BAK!
BRAAAAAAH!
AAAAAAH!
!?

KORKUNÇ! ZAVALLI!
BERNARD O ALÇAĞIN JORDAN'A ATEŞ EDECEĞİNİ BİLİYORDUM, AMA BÖYLE Sİ...
DADA! HEY! HO! DEVE! HAYIR! DUR! SAKİN OL!
BENİ KORUMAK İSTEDİ! HAYVANCAĞIZ HER ŞEYİ ANLAMIŞTI
TANKLAR YAKLAŞTI! KAÇMALIYIZ JORDAN! AÇIKLAMALARINI SONRA YAPARSIN.
VAHAYI TOPLARLA BİZİM ARAMIZA ALALIM Kİ ARADA BİR ENGEL OLSUN! BEN HAYVANA BİNİYORUM. SEN MOTORU AL!
PEKİ AMA..
BÜTÜN BU SÜPRÜNTÜLERİ AYIKLAMAK.. SENİN ÇÖL ESKİYASININ YANINDA GÖTÜRDÜĞÜ ŞEYLERE BAK!
BU ONA SANS GETİRMEDİ, PEKİ KORUYUCULARA NE OLDU?
KUMULLARA DAĞILDILAR! ZIRHLI ARAÇLARA KARŞI KOYAMAZLARDI!
GÖZÜMÜZÜ AÇALIM: HEM SİLAHLILAR HEM DE KOLAY KOLAY YILMAZLAR.
MEDICAL SUPPLIES
BİR DEVELİ VE MOTORDA İKİ KİŞİ! SANDIKLARI VER! ATEŞİMİZE RAĞMEN BIRAKMADIKLARINA GÖRE İÇİNDE ÖNEMLİ ŞEYLER OLMALI. MAKİNELİLERİ KULLANIN!
MAKİNELİLER! NİYE TOP ATEŞİNİ KESTİLER?
SANDIKLARI GÖRDÜLER, KIRMADAN ELE GEÇİRMEK İSTİYORLAR. ONLARA SANDIKTA ÖNEMLİ ŞEYLER OLMADIĞINI ANLATMALIYIZ!

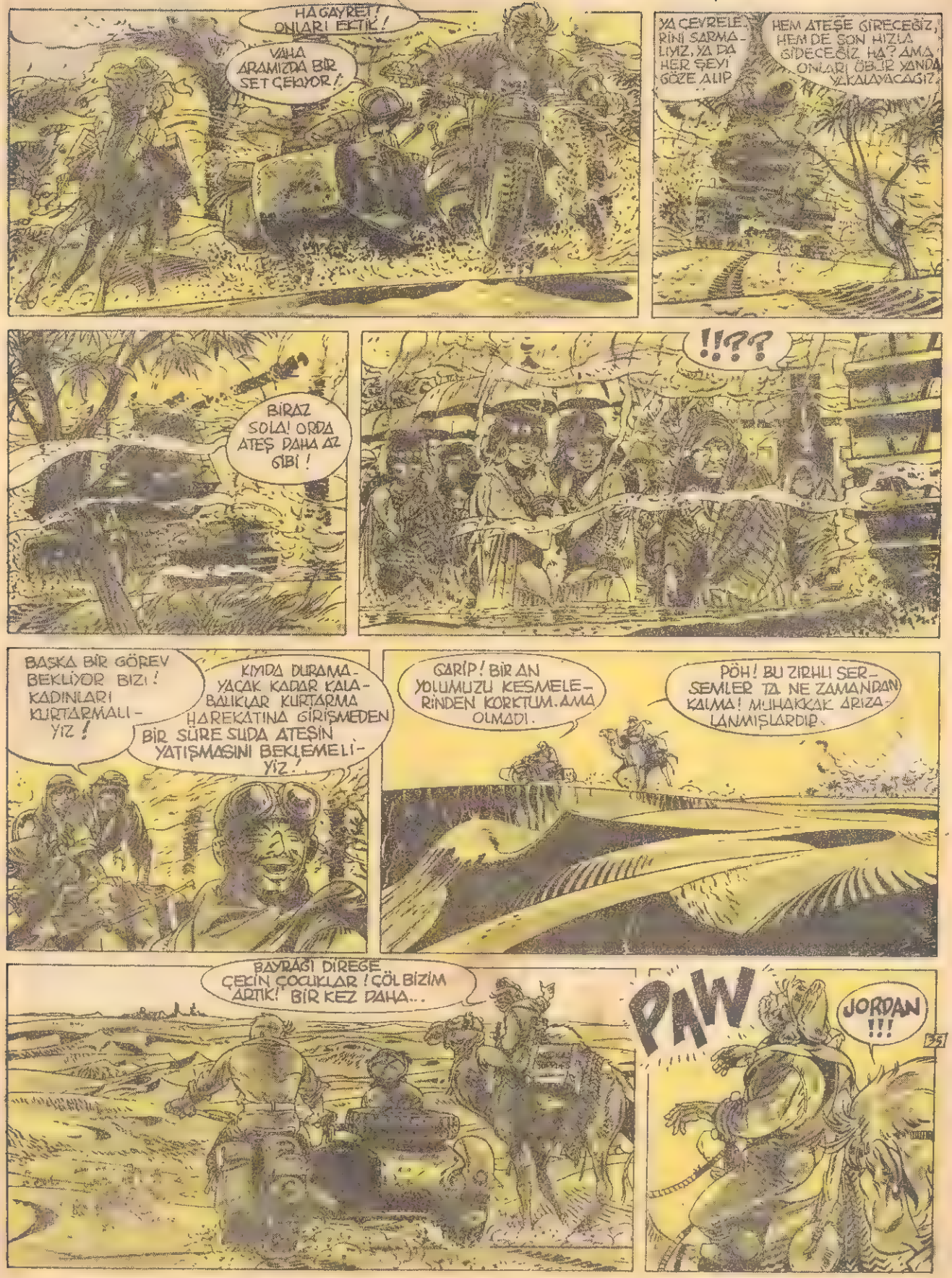
HA GAYRET! ONLARI EKTİK!
VALLA ARAMIZDA BİR SET ÇEKİYOR!
YA ÇEVRELERİNİ SARMALIYIZ, YA DA HER ŞEYİ GÖZE ALIP
HEM ATEŞE GİRECEĞİZ, HEM DE SON HIZLA GİDECEĞİZ HA? AMA ONLARI ÖBÜR YANDA YAKALAYACAĞIZ
BİRAZ SOLA! ORDA ATEŞ DAHA AZ GİBİ!
!!??
BAŞKA BİR GÖREV BEKLİYOR BİZİ! KADINLARI KURTARMALIYIZ!
KIYIDA DURAMAYACAK KADAR KALABALIKLAR KURTARMA HAREKATINA GİRİŞMEDEN BİR SÜRE SUDA ATEŞİN YATIŞMASINI BEKLEMELİYİZ!
GARİP! BİR AN YOLUMUZU KESMELERİNDEN KORKTUM. AMA OLMADI.
PÖH! BU ZIRHLI SERSEMLER TA NE ZAMANDAN KALMA! MUHAKKAK ARIZALANMIŞLARDIR.
BAYRAĞI DİREĞE ÇEKİN ÇOCUKLAR! ÇÖL BİZİM ARTIK! BİR KEZ DAHA...
PAW
JORDAN !!!

KORU BENİ! JORDAN YARALANDI!
EŞKIYALAR! SÖYLEMİŞTİM BEN! HEM ALÇAK HEM AÇGÖZLÜ BUNLAR! ÇOK UZAKLAŞMAMIŞLAR!
BÖYLE ONLARI UZUN SÜRE OYALAYAMAYIZ!
BANG BANG BANG
BANG BANG
BARNEY ASLANIM! DEVENE DUA ET! SENİ O KADAR SALLAMASA O EŞKIYALAR DAHA İYİ NİŞAN ALABİLİRLERDİ!
BERNARD İŞ SANA DÜŞÜYOR ARTIK! KEMİKLERİMİ BU PİS ÇÖLDE DEĞİL DENİZDE BIRAKMAK İSTERİM!
KEMİKLERİMİZİ HİÇ BİR YERDE BIRAKMAYACAĞIZ! KURŞUN DELİP GEÇMİŞ, ESKİSİNDEN DAHA İYİ OLACAKSIN!
ŞİMDİLİK ÇEKİLDİLER GİBİ... AMA YENİDEN ORTAYA ÇIKACAKLARDIR!
BİLİNEN NUMARA! BU LEŞ KARGALAR, YIPRATMA KONUSUNDA USTADIRLAR. TEHLİKESİZCE BİZİ YORMAK İSTİYORLAR
YA BARNEY? DOĞRUSUNU SÖYLE AMA!
DURUMU İYİ DEĞİL! MOTORUN SARSINTISI ONU HEPTEN BİTİREBİLİR!
MAC PHERSON'UN YATIŞTIRICILARIYLA ACI DUYMAYACAKTIR, AMA BU GİDİŞLE BU ACIL İLAÇLARI BİZ TÜKETECEĞİZ!
BÖYLE DEVAM EDERSEK BU MOTOR BİRKAÇ KİLOMETREYE KALMAZ PARÇALANACAK. ÇARESİZ DAHA YUMUŞAK BİR ZEMİN BULMALIYIZ. ULU YAN KUMULLARA DÖNÜYORUZ.

BERNARD... VAHA.. RAHAD'IN ÇADIRI... SOĞUTUCU.. AH! AH! BUZLU LİMONATA İSTİYORUM.
BÖYLE OLMUYOR!
HEM SURİP HEM ONA BAKAMIYORUM! ÇENE DURMAK İSTİYORUM
SAĞDA BİR ÇUKUR VAR.
SİPER OLARAK UYGUN DEĞİL, AMA ÇUKUR KAZACAK ZAMANIMIZ DA YOK!
SUSADIM..
TAMAM AMA, ÇOK DEĞİL SERİN-LEMEK İÇİN GECEYİ BEKLEMELİSİN!
MOTORDAKİ MATARA BOŞ, DEVEDEKİNİ AL!
NE BUDALALIK! İÇECEĞİMİZİ SAĞLAYALIM DİYE VAHAYA GÜVENDİK, SONRA DA..
BANG
BANG
BANG
DÜRBÜNLÜ BİR TÜFEK!
BİR KAÇ DAMLA KALDI! HANGİ AKLA, HİZMET BU VAHŞİLER ÜLKESİNE GELDİK! SU YOK! BARNEY BERBAT! BERBAT, ALLAH KAHRETSİN!

ACELE EDELİM! TEPELERDE TEK TÜK BAŞLAR GÖRÜYORUM BELLİ Kİ ÇEVİRME HAREKATINA BAŞLADILAR.

PANSUMAN BU KEZ [illegible]

ZAMAN KAZANMAK İÇİN BİR YARMA HAREKETİNE GİRİŞECEĞİZ... ÖNCE GEREKSİZ HER ŞEYİ ATMALIYIZ!

HEPSİNİ ŞEYTAN ALSIN! HE, HE!

JORDANI DADA'YA BİNDİR VE KAÇMAYA HAZIRLAN, GÜNEY-DOĞUYA, BİR SÜRE SONRA BEN DE SİZE YETİŞİRİM.

?

PEKİ SEN NEREYE? GÜVERCİN GİBİ UÇACAK DEĞİLSİN YA?

BAHSE GİRERMİSİN? KUMSALDAKİ KAHVELİĞİ HATIRLA..

EŞKİYALAR KAHVELİK İÇİN DÖĞÜŞMÜŞLERDİ HA! ANLADIM!

NİHAYET!

OHOO! İYİ NOELLER KÜÇÜK EŞKİYALAR! KUKU! BU YANDAN!

!?

?!?!

İŞTE ÖDÜLLERİNİZ! ARANIZDA BÖLÜŞÜN ARTIK!

TAMAM! BU BİZE HEM SOLUKLAMA ŞANSI VERECEK, HEM DE SAYILARI AZALACAK: EN DAYANAKLILARI VE EN ZALİMLERİ BU GANİMETLER İÇİN ARKADAŞLARINI YOK EDECEK! NE MANZARA!

CİN! SEPETE ATLA HEMEN. DİZGİNİ DE BIRAKMA! DEVE PEŞİMİZDEN GELİR
SİRKTEN FARKI YOK! ARKAMIZDA KÖSTÜRAN EŞEKLER OLMASA BARNEY DE YARALI OLMASA ŞİKAYET EDECEK BİR ŞEY KALMAYACAKTI!

BURADA CANIMIZ SÖZ KONUSU, HAYALİN SIRASI DEĞİL! EŞEKLERİ EKMELİYİZ. YOKSA BİZİ ÇIRILÇIPLAK ORTADA BIRAKIRLAR VE ÖLDÜRÜRLER DE...

ARKADA NELER OLUYOR?
KALKAN KUM BULUTUNDAN GÖREMİYORUM AMA...

HAY ALLAH! HAPI YUTTUK!

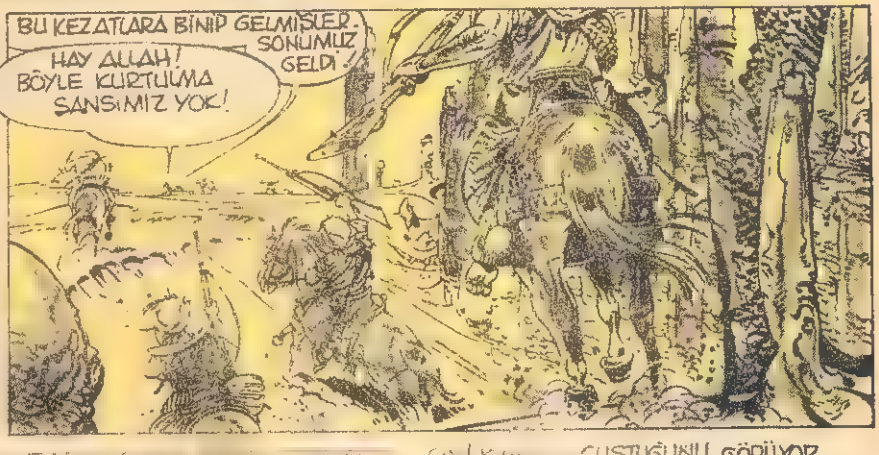
BU KEZ ATLARA BİNİP GELMİŞLER. SONUMUZ GELDİ!
HAY ALLAH! BÖYLE KURTULMA ŞANSIMIZ YOK!

DAHA HIZLI GİTMELİYİZ! BEN DEVEYE GEÇİYORUM! SEN DİREKSİYONA GEÇ, VE GAZLA! BİZE BAKMADAN SÜR!

BEN KURTULAYIM DERKEN KENDİNİ FEDA EDİYORSUN! BU DURUMDA BURDA KALIR DÖRT SÜRÜZ!

CİN! KUM UÇUŞTUĞUNU GÖRÜYOR MUSUN? BU YALNIZCA MOTORUN İŞİ DEĞİL, RÜZGÂR BU, RÜZGÂR ARTIYOR MUSUN?
?!?

EVET GERÇEKTEN! NE DEMEK BU?
SIKI TUTUN ÖYLEYSE!
BRAHH!!
HAVA AKIMINA DALIYORUZ!
JORDAN TUTUNABİLİYOR MU?
ELEK GİBİ SALLANIYOR!
YA BÖYLE GİDECEĞİZ YA DA ARKAMIZDAKİ ATLI VAHŞİLER İŞİMİZİ BİTİRECEKLER! TANRI YARDIMCIMIZ OLSUN! GEÇİDE HİÇ BİR ZAMAN ULAŞAMAYACAĞIZ ANLAŞILAN
GEÇİDE GELDİK! GÜRLEYEN KUMULLARA MI GÜVENİYORDUN YOKSA?
BİLİYORDUM İŞİN SONUNA GELDİK AMA HİÇ OLMAZSA KENDİMİZ SEÇİYORUZ.
BANG
DANG
UÇUŞAN KUMLAR VE IŞIK ÇALAN SEYTANLAR!
KÜKREYEN ÖLÜM GEÇİDİ! BUMİLER ÇILDIRMIŞLAR!
BERNARD! YAVAŞLIYORLAR! KURTULDUK!
YA DA KAYBOLDUK! BAŞIMIZA GELECEKLERİ İYİ BİLİYORLAR. NE YAPALIM, DÖVÜNMEK İÇİN ÇOK GEÇ!

GERİ DÖNÜN İ [illegible] GEÇİTTEN ÇIKAMAZLAR! BİR SAATE KALMAZ KUM CESETLERİNİ GÖMMÜŞ OLUR!

RÜZGÂR İYİCE KUDURMADAN ONLARI YAKALAYABİLİRİZ! PEŞLERİNE DÜŞELİM.

KUM SAÇLI ADAM BİZE İŞE YARAMAZ BİR İKİ ŞEY ATTI! EN DEĞERLİ ŞEYLERİ YANLARINDA HÂLÂ.

AHMET AKLINI KAÇIRMIŞ! ÖLMEK İSTİYORSAN SEN BİLİRSİN! AMA BEN O GEÇİDE ATIMI SOKMAM!

KİMSEYİ ZORLAMIYORUM! PAYLAŞMAK DAHA KOLAY OLUR.

CESARETİ OLANLAR BENİMLE GELSİN, ERKEK YÜZLÜ KARILAR KALSIN.

KEMİKLERİN ULUYAN KUMLAR GEÇİDİNDE [illegible]

BERNARD! ÖBÜR UCA VARAMAYACAĞIZ. DEVE İNAT EDİYOR!

MOTOR DA! HER YERİNDEN KUM GİRİYOR!

İŞ BAŞA DÜŞTÜ! BURADA DURALIM!

HEY! BU KUM JİLETTEN BETER! BALDIRLARIM PARÇALANDI!

ÖRTÜNEBİLECEĞİMİZ HER ŞEYİ AL!

DICAL PLIES

YA BU GÜRÜLTÜ! BU TİZ SES KULAĞIMIN ZARINI PATLATACAK

BUTUN GEÇİT BİR TİTREŞİM KUTUSU GİBİ ÇINLIYOR! ULUYAN ŞEYTANLAR DEDİKLERİ BUNLAR! PAMUKLA KULAKLARNI TIKA.

AH!.. AHMET! OLANAKSIZ BU! ATLAR GİTGİDE GÖMÜLÜYOR. GERİ DÖNELİM!
RUMİ'NİN KEMERİNİ BELİME TAKMADAN ÇIKMAYACAĞIM BURDAN!
KUM İNSANIN GÖZÜNÜ KÖR EDİYOR! AHMET'İN AÇGÖZLÜLÜĞÜ YÜZÜNDEN! BEN YAŞAMAK İSTİYORUM!
BEN DE! KAÇALIM!
KAÇIN SEFİL FARELER! RÜZGÂR SÜPRÜNTÜLERİ GÖTÜRÜR, SİZİ DE GÖTÜRÜYOR İŞTE! HA,HAH!
A.. AHMET!!
KU.. KUM DUVARI! HER ŞEY ÇÖKÜYOR!

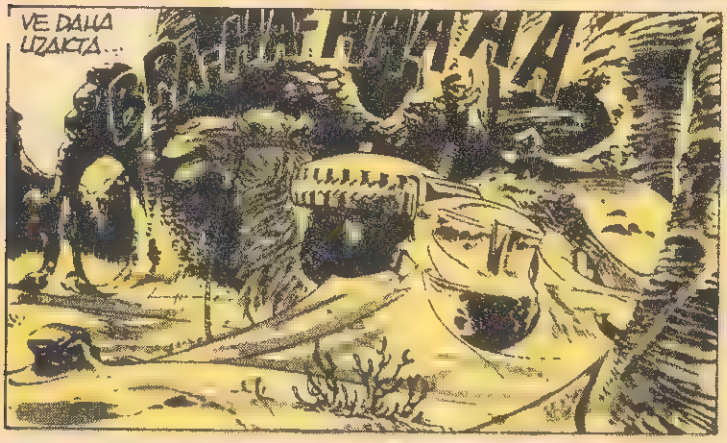

BÜTÜN GECE VE ERTESİ GÜNÜN YARISI KUM RÜZGÂRININ KORKUNÇ ORGLARI GEÇİTTE BİR ÖLÜM KONSERİ VERDİLER. CİN İLE BERNARD'IN BEYNİNDE HIÇ DURMAYAN YAŞAM KÂBUSLU BİR ISLIKTI BÜTÜN DUYULARI YOKOLMUŞ GİBİYDİ

SONRA, ERTESİ GÜNÜN ÖĞLEDEN SONRASINDA «AMA SAATLER ÖNEMİNİ YITIRMIŞTI» HER ŞEY DURDU, ÇÖL DURGUNLAŞTI.

YAŞAM DENEN OLAĞANÜSTÜ OLAY KARŞI KONULMAZ VARLIĞINI YENİDEN DUYURDU.

AHMET VE YARDIMCILARI İÇİN BU SON FIRTINAYDI...

VE DAHA UZAKTA...

BRA-HA-HAAAA

ÇABUK SU YANA!

DEVE SESLENMESEYDİ ONLARI GÖRMEDEN GEÇECEKTİK. ÇABUK TULUM GETİR.

TELSİZ HALA ÇALIŞIYOR!

BZZ-ZZZZZ

GEMİDEKİ ARKADAŞLARIDIR SÖYLE DE RAHATLASIN, SIĞINMA KAMPINI DA ARA.

BERNARD PRİNCE'İN KENDİNE GELEBİLMESİ İÇİN DÖRT SAAT DAHA GEREKLİYDİ... KÜKREYEN KUMULLARIN ON MİL KADAR DOĞUSUNDA, AKŞAMLEYİN...
PRİNCE DOSTUM BENİM..
KURTULDUNUZ! KENDİMİ HİÇ BAĞIŞLAMAYACAKTIM, EĞER
E... EVET... AMA.. BU SES..
MAC PHERSON! SİZ! AMA!..
METEOROLOJİ ÇÖLDE FIRTINAYI HABER VERİNCE TEHLİKEYİ GÖZE ALDI. CORMORON'DAN S.O.S VERDİM, ŞANSIMIZA SULTAN İBN MOKTAR'IN ORDUSU BULMUŞ SİZİ.
RESMİ YETKİLERİM OLMAMASINA RAĞMEN İNSANCIL AMAÇLARLA DAVRANDIĞIMIZI KABUL ETTİ... AHMET ALİ'NİN YOK OLMASI VE VAHADAKİ EŞKİYALARIN YENİLMESİ DE BİZE YARDIM ETTİ. GELİP BENİ BULDULAR VE SİZİ ARAMAYA ÇIKTILAR.
BEN, DOKTOR RABAH... SİVİL YARALILARLA İLGİLENİYORUM... YAPTIKLARINIZ BOŞA GİTMEDİ KAPTAN PRİNCE. CORMORON'DAKİ İLAÇLAR YÜZÜNDEN ÇOK İNSANI KURTARDI.
SANIYORUM BUNLARDAN İKİSİ SİZİN İÇİN DEĞERLİ...
CİN? JORDAN?
BUZLU LİMONATA! TAZE BİRA! BİR SÜRÜ İÇECEK! İLK YEMEĞİNİZ!
KARAR VERİLDİ KAPTAN: YEMEKTEN ÖNCE MÜRETTEBAT DENİZE GİRECEK! DENİZ, DENİZ GENE DENİZ!
ANLAŞTIK DENİZCİLER / YANGIN, KUM VE GÜNEŞTEN SONRA BUNU İSTEMEZSEM, BEN DEVELERİN EN... OH! ÖZÜR DİLERİM!
SON
© EDITIONS LOMBARD

ÖLÜM YARIŞI

Genç fotoğrafçı Randall, özel bir ilgi duyduğu İskoçya'nın dağlık bölgelerine gazeteci olarak gelmek fırsatı bulmuştu. Ancak çektiği bir resim başını belâya sokacak, ölümle yarış edercesine kaçmak zorunda kalacaktı.

AMERİKALI fotoğrafçı Randall, yeni görevine bir an önce başlamak için sabırsızlanıyordu. İskoçya'nın dağlık yörelerini konu alan bir dizi renkli fotoğraf çekmek üzere bir turizm dergisiyle anlaşmıştı. Zaten bu yöreye kendini bildi bileli romantik bir ilgi duyardı. Küçücük bir çocukken bile, bütün İskoçya tarihini ve coğrafyasını okumuş, dağlık yöreler hakkında bulabildiği her şeyi ezberlemişti. Özel bir zevk olarak yaptığı bu iş için şimdi para bile alacaktı. Dağların ve vadilerin harikulâde renklerini daha iyi çekebilmek için bir sürü pahalı ve hassas filmler almıştı. Hazırlıklarına, bölgenin en yeni ve modern haritasını da ekledi ve Glasgow'dan küçük bir araba kiralayarak Loch Awe gölünün dağlarına doğru yola çıktı.

Merkez olarak kendisine Loch Awe gölüne bakan küçük bir otel seçmişti. Henüz mevsim başlamadığı için, etraf bomboş ve çok sessizdi ama bu onu hiç rahatsız etmiyordu. Odasına yerleşti, boş yemek salonunda öğle yemeğini yedi. Yemeği boyunca durmadan haritasını inceliyor ve arkadaş canlısı yaşlı garsondan tavsiyeler alıyordu. Daha sonra yeni İskoç kazağını giydi, makinesine film takıp omuzuna astı. Haritasını katladı, pantolonunun arka cebine koydu ve sonra çevreye bir göz atmak üzere dışarı çıktı.

İşe başlamak için daha iyi bir yer seçemezdi doğrusu. Bahçe biraz ilerdeki durgun göle kadar uzanıyordu. Karşı kıyıda ağaçlarla kaplı dağlar görünmekteydi. Görüntüyü güzelleştiren bir şey daha vardı. Bahçenin aşağılarına doğru bir grup İngiliz, bir masanın etrafına oturmuş heyecanlı heyecanlı konuşarak çay içiyorlardı. Randall bu tablonun diziye başlamak için çok uygun olduğuna karar verdi. Kamerasını ayarladı ve insanların doğaya olan etkilerini çok güzel vurgulayan turistlerle birlikte gölün bir resmini çekti.

Fotoğrafı çektikten sonra ikinci poz için makineyi tekrar ayarladı. Gözünü merceğe dayamış yeni bir manzara arıyordu.

Daha sonra yeni İskoç kazağını giydi, makinesine film takıp omuzuna astı.

Birden çay masasından kalkan ve kendisine doğru hızla yürüyen, kırmızı yüzlü, yeşil elbiseli adamı farketti. Masada oturanlar Randall'a ve yürüyen adama kaygılı gözlerle bakıyorlardı.

"Ne yazık ki o filmi almak zorundayım delikanlı," dedi yeşil elbiseli adam.

Randall gülümseyerek, "Özür dilerim," diye karşılık verdi. "Önce izninizi almalıydım. Değişik bir hava vermesi için grubunuzu da görüntüye sokmuştum. Eğer isterseniz, bu akşam resimleri bastıktan sonra size fotoğrafı negatifi ile birlikte verebilirim."

"Filmi hemen şimdi istiyorum," dedi adam.

Randall kesin bir tonla, "Hayır," dedi. "Bu film öyle ziyan edilemeyecek kadar pahalı. Ancak geri kalan fotoğrafları da çektikten sonra size ait olan bölümü ayırabilirim."

Yeşil elbiseli adam, "Bütün filmi şu anda bana vereceksin," diyerek makineyi zorla almak üzere öne eğildi.

Kamera ve onu kullanmak için gerekli eşyalar bin doların üstünde para tutmuştu. Bunlar Randall'ın gurur duyduğu eşyalardı ve hayatını onların sayesinde kazanıyordu. Bir jokeyin atını sevdiği gibi seviyordu makinesini. Onu kurtarmak için adama bir yumruk atar gibi yaptı. Bunun üzerine adam da kendini korumak için makineyi bıraktı. Bir anlık boşluktan yararlanan Randall, otele doğru koşmaya başladı. İçeri girerken arkasına baktığında, yeşil elbiseli adamı ve çay masasında oturan arkadaşlarını peşinden koşarlarken gördü.

Odasına uzanan merdivenlerin yarısındayken Randall aklını başına topladı ve düşünmek için durakladı. Çok aptalca davranmıştı. Oysa yapması gereken iş basitti. Adamı, resimleri basarken yanında olması için çağıracak ve böylece fazla kopya yapmadığını kanıtlayacaktı. Şimdi aşağı inmesi ve otel yöneticisine bu fazla duyarlı İngiliz beyefendilerini sakinleştirmesini söylemesi gerekiyordu. Öyle ya!.. Masum bir fotoğraf için bu kadar telâşlanmanın anlamı neydi?

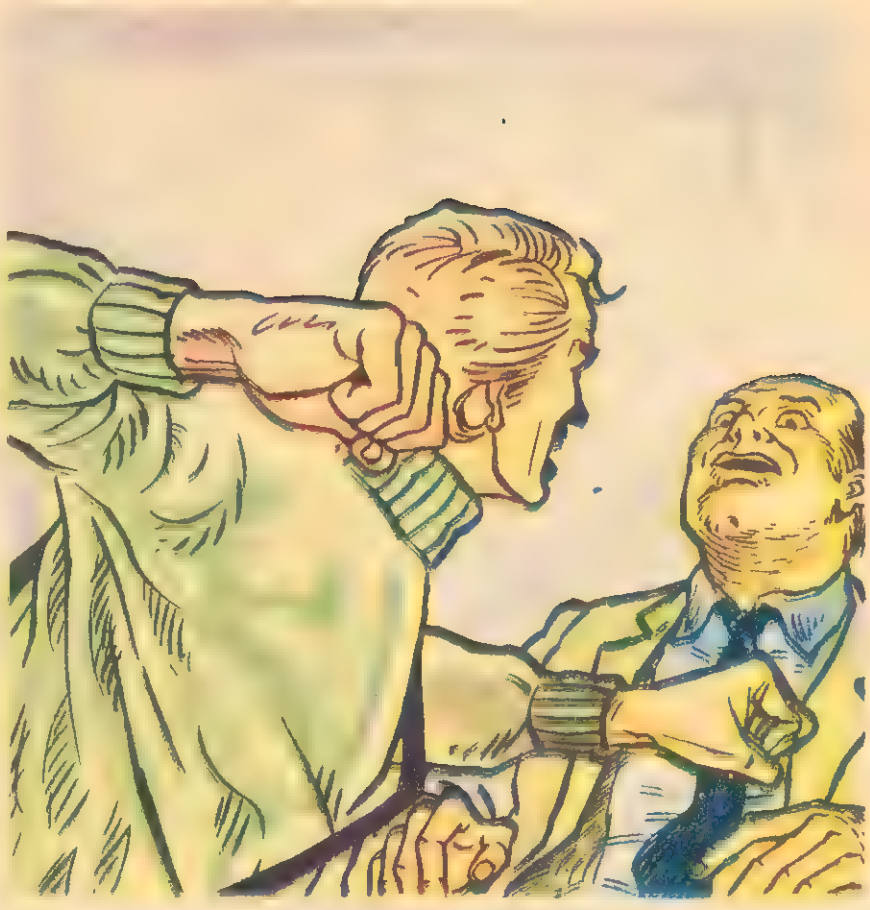

...Adama bir yumruk atar gibi yaptı.

GERİSİNGERİ merdivenleri inmeye başladı. O sırada telefon santralindeki kızın yeşil elbiseli adama kendi adını, işini ve oda numarasını söylediğini duydu.

Kendisine yaklaşan öfkeli suratı görünce Randall aşağı inip barış yapma fikrini değiştirdi. Adam merdivenlere atılırken, bir yandan elini cebine atıyordu. Randall tabanca emniyetinin açılırken çıkardığı sesi duydu. Korku içinde, koşabildiği kadar hızlı, yukarı tırmanmaya başladı. Bir kat çıktı, iki kat, üç kat! Yumuşak halıların üstünde ses çıkarmadan deliler gibi koşuyordu. Durdu, dinledi, sessizlikten başka hiçbir şey duyamadı. Acaba adam da mı dinliyordu, yoksa alt kattaki 210 numaralı odaya mı gitmişti? Randall çabuk adımlarla koridorda ilerledi ve arka merdivenlerin önüne geldi. Kamerasını kaldırdı, kazağının içine sakladı. Makinenin kayışını gömleğinin yakası gizliyordu. Merdivenlerden inmeye başladığı sırada, bir yerlerde bir kapının gürültüyle kapandığını duydu.

Arka merdivenler kapalı bir yerde olduğu için sessizlik artık önemini kaybetmişti. Bütün hızıyla aşağıya doğru inmeye başladı. Merdivenlerin başında küçük bir hol ve iki kapı vardı. Kapılardan biri mutfağa, diğeri dışarıya açılıyordu. Garson olarak hatırladığı zayıf, yaşlı bir adam ona boş boş baktı.

"Bir şey mi istediniz, efendim?"

Randall acaba bu adam kendisine yardım edebilir mi diye düşünürken mutfağın öbür ucundaki kapının yavaşça açıldığını farketti. Kendini dışarı zor attı. Birkaç metre uzakta kiraladığı arabası duruyordu. İçine bindi, motoru çalıştırdı ve uzaklaşmaya çalıştı. Doğuya giden yolun keskin virajını almak üzere bahçenin giriş kapısında yavaşlarken arkasına baktı. Yeşil elbiseli adam ön kapıda duruyor, bir yandan ceplerini ararken, bir yandan da arkada birine bağırıyordu.

Randall, adamın kontak anahtarlarını aradığını düşünerek kendi kendine güldü. Bu ona kaçması için gereken zamanı verebilirdi. Kahkahasının sesi onu kendine getirdi. Ne yapıyordu yine? Doğru düşünmüyordu. Oteli terketmek aptallıktı. Nereye gidiyordu? Bir polis bulmalıydı. Eğer bir polis bulamazsa kaybolması gerekiyordu. İstediğini tabanca zoruyla yaptıran adamlarla karışık işlere bulaşmak niyetinde değildi o.

KİRALADIĞI arabanın motoru fazla güçlü değildi. Böylelikle hem kullanması daha ucuzdu, hem de etrafı gezmek, manzara seyretmek ve fotoğraflar çekmek için bulunmaz bir araçtı. Saatte 65 milden fazla yapmıyordu. Bundan hızlı gitmesi gerekeceği aklına gelmemişti. Ama şimdi, Dalmally köyüne gelene kadar çoktan 65 mile yükselmişti. Şansına caddede bir at arabasını süren küçük çocuktan başka kimse yoktu. Yavaşlamadan ilerledi. Araba tırmanırken hızı düşecekti ama Loch Lomand'dan Glasgow'a giden yol düz sayılırdı.

Tepenin en yüksek yerinde aynaya baktı ve arkasındaki arabayı gördü. Daimler'dı herhalde. Daimler'lar yol düzgün olduğu sürece çok sürat yapabilen arabalardı. Artık korkmaya başlamıştı. Glasgow yolunu gösteren bir işaret gördü. Umutsuzluk içinde sol taraftaki, kuzeydoğuya doğru Loch Tay'a giden yolu seçti. Kamerayı kazağından çıkardı ve içindeki filmi sarıp aldı. Ruloyu çıkarınca onu bir kenara atıp bu işten sıyrılmayı düşündü. Koca budala, dedi kendi kendine. Eğer bunu kaybedersen pazarlık için bütün şansını da beraber kaybetmiş olursun. Arka kanapedeki eşyaların arasından plastik.

su geçirmez bir torba çıkarıp elindeki filmi içine sardı ve cebine koydu. Uzaklardan bir arabanın hızla virajı döndüğünü ve motor sesinin giderek azaldığını duydu. Demek ki arkasındaki büyük araba Glasgow yoluna sapmıştı. Bu ona bir şans daha veriyordu. Şimdi yokuş aşağı, Loch gölüne doğru indiği için hız göstergesi neredeyse saatte 70 mili bulmuştu. Yolun iki yanında yüksek tepeler uzanıyordu. Demiryolu köprüsünün altından geçmek üzere yavaşlarken, birden yarım mil kadar ötede büyük arabayı gördü. Demiryolu bir süre asfaltın yanında devam ediyor, daha sonra tekrar bir köprüyle üzerinden geçiyordu. Bu köprüden de geçtiğinde tam karşısında yolun yarısını kaplayan kocaman bir kamyon gördü. Yolun öbür tarafını da asfalt tamircileri tıkamıştı. Bir tanesi elindeki kırmızı tehlike bayrağıyla yolun o kısmının kullanılamayacağını işaret ediyordu. Randall bu durumda ya birine çarpmalı ya da kendini yol kenarındaki hendeğe bırakmalıydı. Direksiyonu sola kırdı, el frenini çekti ve başını elleriyle korumaya çalıştı. Araba düştü, yumuşak bir şeye çarptı, kaydı, sert bir şeye çarptı, döndü, yuvarlandı ve sonunda başaşağı, olduğu yerde kaldı. Randall ne olduğunu düşünmeye vakit bulamadan sürünerek çıktı ve ayağa kalkar kalkmaz tırmanmaya başladı. Arkasından yol tamircileri avaz avaz bağırıyorlardı.

* * *

BÜYÜK Daimler marka arabanın kamyona çarptığını duyduğunda çoktan tepenin öbür yanına geçmişti bile. Çarpışma sesi o kadar kuvvetli olmadığına göre köprünün altından geçmek için yavaşlamış olmalıydılar.

İkinci tepenin üzerine çıktığında tabanca sesini duydu. Yere eğilip arkasına baktığı zaman yeşil elbiseli adamı ve üç arkadaşını ellerinde tabancalarıyla tırmanmaya başlarken gördü.

Randall bir kayaya dayanmış soluk almaya çalışıyordu. Önce bir kurşun hızla gelip kafasının üzerindeki kayaya çarptı, arkadan tabancanın gümleme sesi geldi. Bir an durdu. Kendi soluklarını ve yakındaki bir kuşun çığlıklarını dinlerken başka bir kurşun geldi, kayaya vurdu ve ardından yeni bir tabanca sesi duyuldu. Adamlardan biri onu orada oyalarken diğerlerinin arkadan dolaşıp tuzak kuracaklarını biliyordu. Bacakları yorgunluktan titriyor, kameranın göğsüne verdiği ağırlıktan canı acıyordu. Korkuyla ağır ağır soludu. Otuz metre kadar ilerde, küçük bir vadinin kıvrıldığı yerde kayalar akşam güneşiyle kıpkırmızı parlıyorlardı. Aşağıdan bakan biri için orası gölgeler içinde kalıyordu. Eğer şimdi harekete geçmezse bir daha hiç kıpırdayamayacağını anladı. İlerdeki kırmızı kayalara doğru tırmanmaya başladı. Tırmanırken, bastığı taşlar gevşek oldukları için aşağı yuvarlanıyor, yuvarlanırken de çıkardıkları sesler vadinin içinde büyüyor, sanki her yandan kurşun yağıyormuş gibi oluyordu. Aşağıdan ise durmak bilmeyen gerçek tabanca sesleri gelmekteydi. Birden hiç kurtulma şansı yokmuş gibi geldi. Vurulacaktı. Kaçamayacaktı. Vadinin kenarında emeklerken güneş ışınları onu bir an kör etti. Tekrar koşmaya başladığında neredeyse toprakla aynı hizadaydı. Bu onun kısa bir süre tabanca menzilinden çıkmasını sağladı. Birkaç saniye için bile olsa güven içindeydi.

* * *

GÜNEŞ dağların ardında batıyordu. Sağ tarafta İskoçya'nın en yüksek dağlarından biri olan Lawers dağı, günün son ışıkları altında yemyeşil yükseliyordu. Randall kuzeye doğru koşmaktaydı. Onu kuş uçmaz, kervan geçmez yerlere, uygarlıktan uzaklara gitmeye zorluyorlardı. Lawers dağının aşağısındaki bölge karanlık olmasına rağmen, Randall, Tay gölünün bulunması gereken yerde parlak mavi bir su gördü. O tarafa döndü ve güneyi arkasına alarak koşmaya başladı. Toprak yokuş aşağı kayıyor, çalılar bacaklarını çiziyor, kayalar ayaklarını acıtıyordu. Tam daha fazla gidemeyeceğini düşünürken, bileği burkuldu ve kendini yerde kayaların üzerinde, aşağı doğru yuvarlanır buldu. En iyisi, kendini bırakmak ve sonuna kadar yuvarlanmaktı. Her tarafı acıyordu. Birden derin bir hendeğin içinde, çalıların arasında durdu. İnleme ve homurdanmalarına engel olamıyordu. Bırak gelsinler, bulsunlardı onu.

O sırada yukardan gelenleri duydu, biraz sonra da ağır çizmeler-

Araba düştü, yumuşak bir şeye çarptı, kaydı; sonunda olduğu yerde ters döndü.

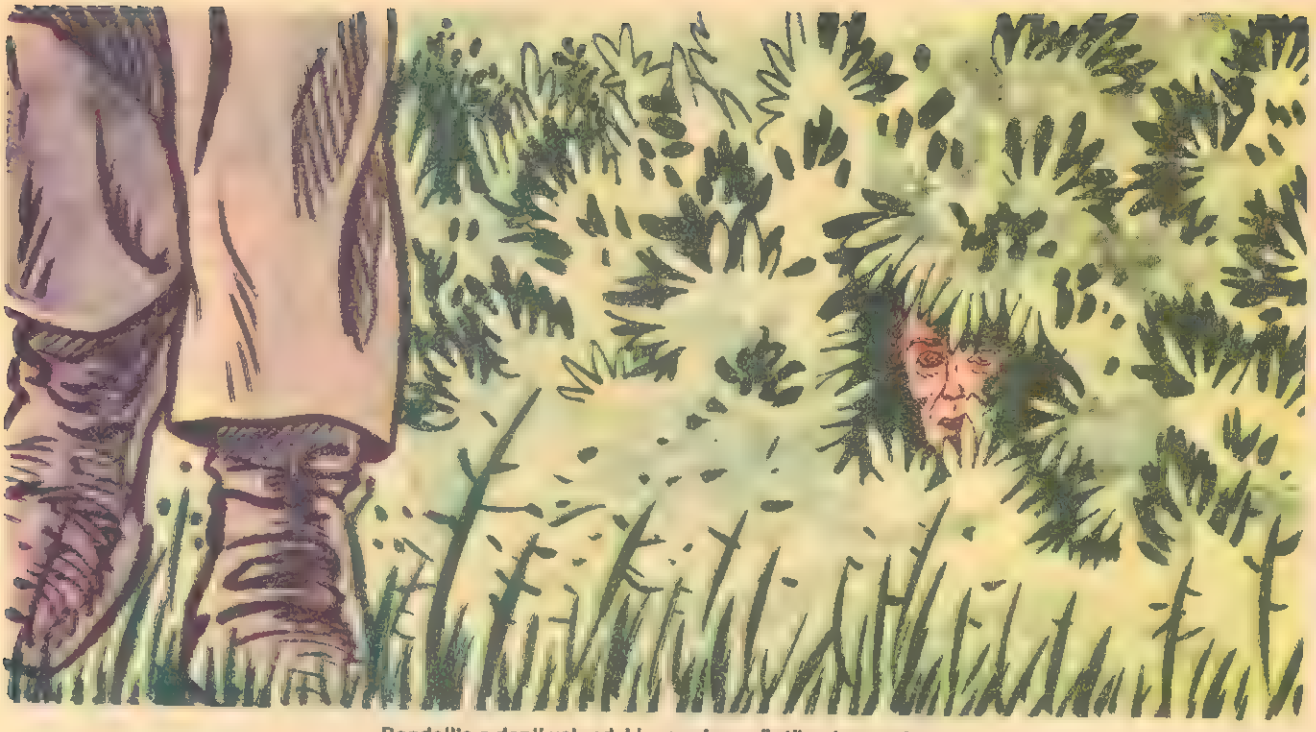

Randall'a o denli yakındı ki, neredeyse üstüne basacaktı.

den çıkan sesler kendisine doğru gelmeye başladı. Tek kurtuluş umudu hiç kıpırdamadan çalılar arasında saklanmaktı. Artık güneş de batmış, yavaş yavaş karanlık çöküyordu. Kalbinin atışını kulaklarında hissetti.

"Arkadaşlar," diye bağırdı bir ses. "O delikanlıyı bu şekilde bulamayız. Otele geri dönmeli ve kayboluşunu haber vermeliyiz."

"Ron ve sen öyle yapın" dedi çizmeli adam. "Mace ile ben bir telefon bulup tuzak hazırlamaya başlayacağız. O yol tamircilerini de halletmeyi unutmayın. Biliyorsunuz bu konunun duyulmasını istemiyoruz."

Konuşan adam hareket etti. Randall'a o kadar yakındı ki neredeyse üstüne basacaktı. Randall için o an kendini tutmak, fırlayıp kaçmamak çok zordu. Çizmeler yavaş yavaş yanından uzaklaştılar.

Başka bir ses, "Onu gece karanlığında bu çalılığın ortasında bulma şansımız hiç yok," dedi. "En iyisi adamlarımızı yollara dağıtmak ve bütün araziyi kontrol altına almak. Sabahleyin onu yakalarız. Ama bu gece uzaklaşmamasını sağlamalıyız."

Bir süre kayaların üzerinde ayak sesleri duyuldu. Biraz sonra artık iyice uzaklaşmışlardı. Randall yattığı yerde düşünüyordu. Korku aklını iyice karıştırmıştı. Aslında oteli hiç terketmemeliydi. İskoçya dağlarındaki polis sistemi hakkında hiçbir şey bilmiyordu ki! Zaten Glasgow'dan ayrıldığından beri bir polis gördüğünü de hatırlamıyordu. Bir telefon bulmalı, veya bu araziden çıkmalıydı. Bu adamların çok akıllı bir organizasyonu olmalıydı. Demek ki kendisi şimdi kalkıp etrafa yabancılar hakkında sorular soramazdı. Kafasını biraz kaldırınca doğuda parlayan ışıkları gördü. Orası Kollin'di herhalde. Lock gölünün güney ucundaki kasaba. Ayağa kalktı. Bacakları ona karşı geliyorlardı. Bileği kaskatı olmuştu ama yine de sendeleyerek yürümeyi başardı.

* * *

RANDALL, Kollin'e varana kadar köy çoktan karanlıklara gömülmüştü. Yolun sonlarında bir yerde bir ışık parlıyordu. Başka çaresi olmadığı için ona doğru ilerledi. Bu bir telefon kulübesi olmalıydı. Birden ağaçların tepeleri bir ışık selinin içinde kaldılar... arkasındaki küçük tepeden bir araba tırmanıyordu. Araba son hızla ilerlerken farların ışıklarından kaçabilmek için kendini kenardaki hendeğe atacak zamanı ancak bulabildi. Araba telefon kulübesinin yanında durdu ve içinden biri iner inmez uzaklaştı. Adam avcı şapkası giymiş, elinde tüfek taşıyordu. Telefon kulübesine uzandı, ışığı söndürdü.

Randall içinden bir öfkenin kabardığını hissetti. Eğer adama saldırırsa telefonu alabilir, yardım çağırabilirdi ama bileği bu haldeyken böyle bir riske giremezdi. Bir yanlışlık daha yaparsa işi bitik demekti. Hendekten çıktı ve el yordamıyla emekleyerek asfalttan uzaklaşmaya başladı. Başını bir dikenli tel yüzünden yaralayınca, telin altından geçmek üzere eğildi. Bir taraftan da söyleniyordu. Birden altındaki toprak kaydı, kendini yine aşağıya doğru kayar buldu.

Dirseklerine kadar sudaydı. Su yüzündeki sert bir şey onu itmeye çalışıyordu. Kano tipi bir kayıktı bu. Galiba bu iş başladığından beri ilk defa olarak şans yüzüne gülüyordu. Randall'ın içine umut doldu.

Kano, eskimoların kullandığı cinstendi. Kapalı, boyu aşağı yukarı üç metre, ancak bir tek kişinin oturacağı gibi hazırlanmıştı. Randall kanoyu biraz yüzdürdü, iki ucu kürek şeklindeki sopayı dışarı çıkardı, sonra tekrar, dengeyi sağlayacak biçimde yerleştirdi, kendisi de kanonun içine atladı. Kayık suyun içine epey gömülü duruyor, çok alçak görünüyordu. Eğer öne eğilirse, onu kimse görmeyebilirdi. Böylece akıntının onu götürdüğü yere doğru yol almaya başladı. Akıntı döndü, hızla, dümdüz ilerledi, yeniden döndü ve durur gibi oldu. Artık Lock gölüne gelmiş olmalıydı.

Önce dikkatli ve yavaş yavaş, sonra bütün gücüyle kanoyu küreğiyle yüzdürmeye başladı. Gölün şeklini tahmin etmek zordu ama batı rüzgârı arkasından esiyordu. Sağ taraftaki kara da çok yakındı. Çocukluk günlerinden bir kızılderili kanosunun nasıl yönetileceğini bilirdi. Küreği kullanırken iyice alçak

oturmak gerekliydi. Yorucu oluyordu böylesi. Ama gene de, yoluna devam edebiliyordu. İki kere kollarının gücü kesildi ve dinlenmek zorunda kaldı. Su çalkantılıydı. Devamlı içeriye doluyordu. Bacaklarını artık hissetmez olmuş, elleri çürümüş, üstelik kan içindeydi. Bir keresinde kendini kanonun üzerine kapanmış uyurken buldu ve gökyüzünün ağarmaya başladığını farketti. Güneş doğduğunda eğer hâlâ bu dar ve uzun gölde olursa işi bitik demekti.

Hava iyice aydınlandığı zaman, bulunduğu yerin Lock gölünün River gölüne karıştığı ve birlikte denize doğru ilerledikleri yer olduğunu anladı. Kıyıda bir kilise ve arkasında damlar görünüyordu. Sol tarafında, hemen yanında küçücük bir ada duruyor, üzerinde bir sürü ağaçlarla hurda bir bina göze çarpıyordu. Oraya doğru gitmeye başladı. Kanoyu bir ağacın altına çektikten sonra dışarı çıkmaya çalıştı. Bacakları hiçbir şey yapabilecek halde değildi. Bir daha tutundu ve kendisi dışarı çekti. Sonra sürünerek karaya çıktı, oracıkta uyuyakaldı.

* * *

RANDALL uyandığı zaman güneş batmak üzereydi. Kano hâlâ bıraktığı gibi kumların üzerinde yatıyordu. Yerinde doğrulup oturarak göle baktı ve şimdi ne yapmak gerektiğini düşündü. Biraz zekâsının kalmış olmasını umuyordu. Her halde kendisini kovalayanlar, güneye gideceğini, Glasgow'a doğru yöneleceğini sanmışlar, ama şimdiye kadar gölün öbür yanındaki tepeleri aramaktan sıkılarak artık akıntıyı ve suyu düşünmeye başlamış olmalıydılar. Cebinden ıslak haritayı çıkardı ve önüne yaydı. Şansına, harita hâlâ kullanabilecek durumdaydı. Bulunduğu yerden başlayarak River gölü 15 mil kadar kuzeydoğuya gidiyor, sonra güneye dönerek Perth'e ilerliyordu. Karanlık basar basmaz bunu deneyecekti.

Akşam olunca karadan uzaklaştı ve göl daraldıkça fazlalaşan akıntıyı hissetti. Akıntı onu bir köprünün altına doğru sürükledi. İlerde suya vuran ışıkları görebiliyordu. Hemen karaya doğru kürek çekti, kanoyu yukarı aldı, emekleyerek ilerledi. Işıklar küçük bir otelden geliyordu. Mutfak kapısı açıktı. Arkası ona dönük bir kadın, ocakta bir şeyler karıştırıyor, bir taraftan da şarkı söylüyordu. Arkasındaki masada fırından yeni çıkmış kocaman bir parça et duruyordu. Bir zil sesi

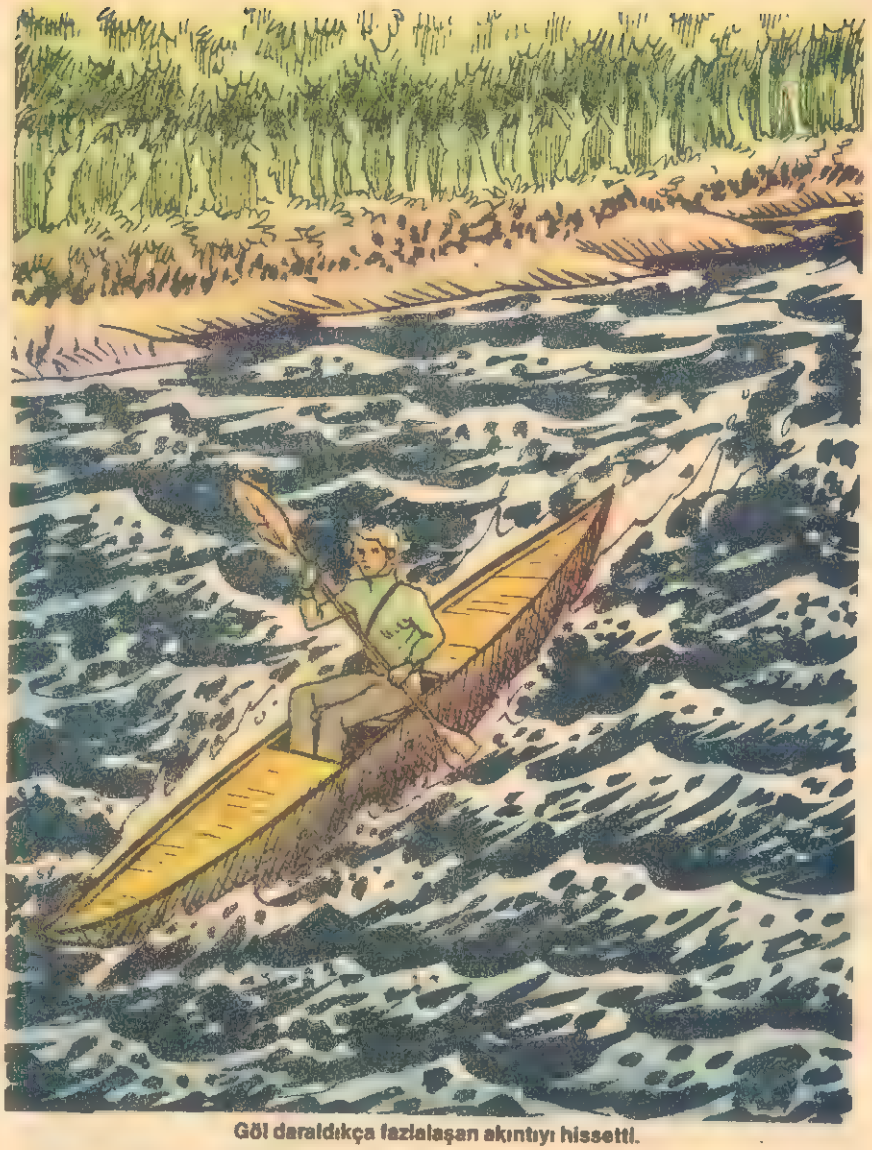

Göl daraldıkça fazlalaşan akıntıyı hissetti.

duyuldu, kadın mırıldanarak mutfağı terketti. Randall kapıdan içeri daldı, eti kaptığı gibi kanosuna doğru koştu. Kano hızla ışıklı sulardan uzaklaşırken kadının kızgın haykırmaları duyuluyordu. Ama Randall'ın ağzı, gülemeyecek kadar doluydu.

Nehirden gelen sesler, Randall'ın elindeki eti dizlerinin arasına bırakıp küreği almasına sebep oldu. İlerde beyaz köpüklü suyu görebiliyordu. Akıntı da çok hızlanmıştı.

Randall suyun en karanlık olduğu yerde kanoyu kontrol etmeye ve kenara çekmeye çabaladı. Ağaç dalları yüzünü kesiyordu. Derken birden akıntı tekrar yavaşladı. Böyle iki girdaba daha rastladı. Sonra gürültüyle akan su sesini duyunca başına geleceği anladı. Daha vakit varken karaya yönelmeye çalıştı, kanoyu çekti ve kıyı boyunca, nehri kontrol ederek yürüdü. Su bembeyaz ve çok kuvvetli olarak bir süre akıyor, sonra iki kayanın arasından geçiyor, iki kere dönüyor ve sonunda da aşağıya düşüyordu. Köprünün yanındaki levha ona Grandtully köyünde olduğunu haber verdi. Umutla karanlık evlerin arasında kaybolan yola doğru baktı. Öbür yanında da suyun aşağıya döküldüğü çağlayan vardı. Kıyı boyunca kanoyu taşıyarak yürümek hiç olmayacak bir işti. Hem yol çok uzun, hem kano çok ağırdı. Bu durumda ya çağlayanı, ya da köye girme riskini göze almak zorundaydı.

* * *

BİR gece önce olduğu gibi, insanların kendisine yardım etmeyeceğine karar verip tekrar kanosuna döndü.

Akıntı onu çektiği zaman Randall yanlış karar vermiş olduğunu anladı. Bu sefer su çok güçlüydü. Kanoyu sudan daha hızlı hareket eder durum-

da tutmak için gösterdiği çaba göğsüne ve sırtına çok acı veriyordu. Ama öyle yapmasa kanoyu hiç kontrol edemezdi.

Birden beyaz köpükler arkada kaldı ve önünde iki kaya belirdi. Randall bütün gücüyle uğraşıyordu. Kano döndü, neredeyse yuvarlandı, durur gibi oldu, sonra ileri atılıp iki kayanın arasından hızla geçti ve gürüldeyen suya dalarak aşağıya doğru düştü. Tamamen sulara gömülmüştü. Randall kendini beline kadar su içinde buldu. Akıntı kanoyu ters çevirdi. Randall bir yandan başını su yüzüne çıkarmaya çalışırken bir yandan da ayaklarını yere değdirmeye uğraştı. Dibi bulamadı. O anda anladı. Çağlayanı aşmış, derin sulara gelmişti. Yavaş yavaş yüzmeye başladı. Kano dipten kendisine çarptı. Ayakları da bu arada yere değdi. Başarmıştı.

Biraz dinlendikten sonra kanoyu ters çevirip içindeki suyu boşalttı ve tekrar yüzdürmeye başladı. Elini içeriye uzattığında, yarısını yemiş olduğu et parçasını buldu.

Nehir genişliyor, derinleşiyor ve akıntı hızını kaybediyordu. Bir dere ile karşılaşınca güneye doğru gittiğini anladı. Et parçasını çıkardı ve biraz daha yedi. Gecenin sessizliği, ilerde giden trenin yüzünden bozuluyordu. Gürültü bittiğinde motor homurtusuna benzer bir ses duyuldu. Motorlu bir kayık yukarı doğru geliyor olmalıydı.

Randall yine kıyıya yaklaşmak zorunda kaldı. Kayaların arasında kanoyu saklayabilecek kadar büyük yerler vardı ama kendisi oraya sığamazdı. Kanodan çıkıp kıyıdaki başka kayaların arasına gizlendi. Motor gürültüsü giderek artıyordu. Biraz daha saklandı. Tam o sırada daha yakınından yumuşak bir ses duyuyormuş gibi oldu. Yavaşça başını arkaya çevirdi. Yanıbaşında ince uzun bir adam uzanmış yatıyordu. Beyaz yüzü ve şaşkın gözleriyle kendisine bakmaktaydı adam.

Randall tuzağa yakalanmış bir hayvan gibi bağırarak sıçradı, adamı boğazından yakaladı. "Sen de onlardan birisin," diye soluk soluğa fısıldadı. "Ama onlara işaret vermeye vakit bulamayacaksın. Seni geberteceğim."

* * *

ADAM, Randall'ın tekmeleyip yuvarlandı, kendini kurtardı. "Sen deli misin, be adam?" diye sordu. "Ben de senin gibi biriyim. Saklanıyorum. Eğer sessiz durmazsan birazdan ikimizin de tepesine binecekler."

Randall düştüğü yerde yatıyordu. Adam çalıların arkasından nehri gözetledi. Motor sesi hâlâ yaklaşıyordu. Kıyıdaki otlar bir an için aydınlanıp sonra yine karanlığa gömüldüler.

"Bu kadar uzaklaşabileceğini sanmam," dedi bir ses. "Bir mil kadar daha gidelim, sonra kürekleri kullanırız."

Motor uzaklaştı, ses de giderek azaldı.

Adam yavaşça fısıldadı. "Doğrusu çok ucuz kurtulduk." Ayaklarının altından bir torba çıkardı ve oturduğu yerden kalktı. "Benim işim tamam," dedi. "Bu herifler ortalıktayken bu gece daha fazla balık kaldırılmaz. Eğer deli değilsen sen de bir an önce evine gidersin."

Gitmişti. Randall dere kenarına geldi, başını eğip biraz su içti, kolunu kanoya daldırarak etini çıkardı. Sonra çalıların arasına saklanarak yemeğini yedi, bitirince biraz uyudu.

Onu uyandıran öğlen sıcağı oldu. Uzandığı yerden tarlaları, telefon tellerini ve bir çiftlik evini görebiliyordu. Çiftlik evine gitmek istedi ama... bir yandan korkuyordu. Yakalanıncaya kadar kaçması gerekliydi. Evet, yapması gereken buydu.

Karanlık bastığında kıyıya mümkün olduğu kadar yakın olarak, aşağıya doğru yolculuğuna tekrar başladı. Elleri sertleştikçe daha iyi kürek çekiyordu. Şafak attığı zaman hâlâ nehirdeydi. İlerde yine bir gürültü vardı. İki yanda yüksek kayalar dikiliyordu. Bu seferki çağlayandan kaçış yoktu. Kanoyu kontrol etmeye çalıştıysa da başaramadı. Kano şaha kalktı, dengede kaldı, düştü, daldı,

Adam, Randall'ı tekmeleyip yuvarladı.

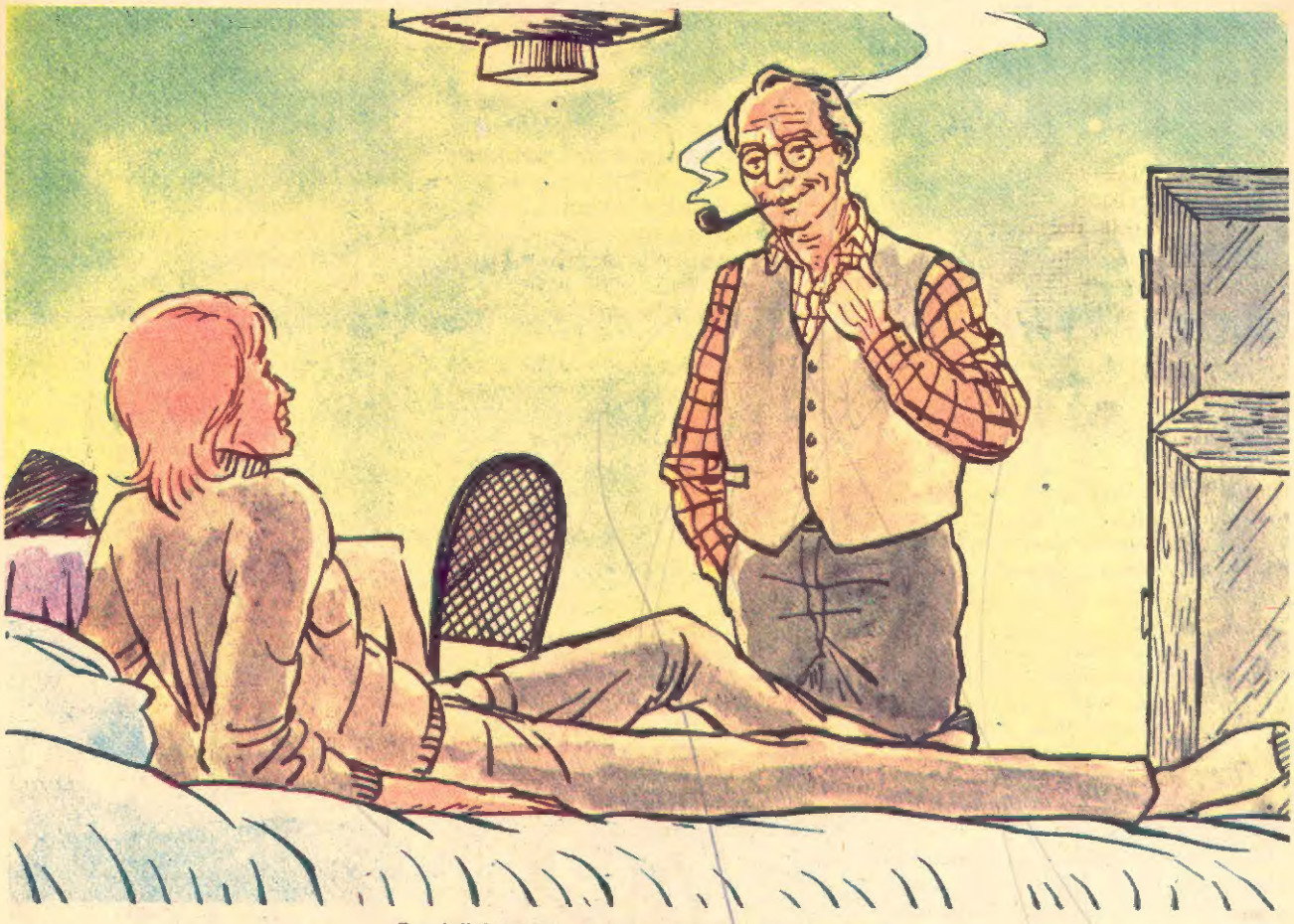

Randall doğruldu... Yanıbaşında bir adam duruyordu.

yuvarlandı ve sonunda Randall'ı üstünden atmayı başardı. Randall küreği kaybetmişti. Az sonra kendini de kaybetti.

Gözlerinde parlak bir ışık oynaşıyordu. Birisi onu omuzlarından sıkıca kavramıştı. Sert bir şey dudaklarını kesiyordu. "İşte sonunda uyandın. Aferin. Biraz çorba iç," dedi bir ses. "Kendini zor kurtardın."

Randall oturmaya çalıştı. Yattığı yatağın yanında yaşlı bir adam oturuyordu. "Neredeyim?" diye sordu Randall.

"Tay nehri yakınındaki Stanley köyündesin," karşılığını verdi yanındaki adam. "Eğer seni nehirden tutup çıkarmasaydım şu anda cennette de olabilirdin. Senden çok daha güçlüleri o çağlayanı aşarken boğuldu gitti. İyi bir uyku çektiğine göre şimdi çorbanı içmenin tam zamanıdır. Haydi bakalım."

*

* *

RANDALL kaseyi aldı ve kaşık kullanmadan ağzına dikip içti. "Çok iyi bir insansınız," dedi sonunda. "Dünyada iyilik diye bir kavram kalmadığını düşünmeye başlamıştım. Nehirde de iyilik yapar gibi görünmeye çalışanlar vardı."

"Aklın başında değilmiş gibi konuşuyorsun. Neyin var?"

"Peşimde beni kovalayanlar var." Randall bunu söylerken başını ellerinin arasında tutuyordu. "Hayır," diye söylendi. "Hayır, sizi bu işe karıştırmamalıyım. Kameram kayıp mı?"

"Orada, masanın üzerinde duruyor. Yanında da paran ve sarılmış bir film rulosu var. Kayığın şimdiye kadar çoktan denize çıkmıştır herhalde."

"Perth'e ulaşmam gerek. Kamerayı burada bırakacağım. Daha sonra alırım. Traş takımlarınızı kullanabilir miyim?"

"Tabiî. Dışardaki yağmur seni tekrar boğulma tehlikesine atacak kadar güçlü olduğu için ayrıca bir yağmurlukla bir şapka da ödünç vereceğim."

Otobüs Perth'e varana kadar hava kararmıştı. Şehir ona yabancı ve pek de kirli gözüküyordu. Otobüs meydanda durunca dışarıya çıktı. Şoför ona polisi nasıl bulabileceğini anlattı.

Yağmur hâlâ bardaklardan boşanıyordu.

Kendisini izleyen biri var mıydı acaba? Olduğundan emindi. Küçük bir caddeye saptı, karanlık bir kapı aralığına saklanıp dinledi. Bir tren düdüğünden başka ses duyamadı. Caddeye geri döndüğünde adımlarını tren istasyonuna doğru hızlandırdı. Bekleyen insanları iterek ilerledikçe herkesin ters bakışlarıyla karşılaşıyordu. Rayların üzerinde, Edinburgh'a doğru harekete hazır bir tren beklemekteydi. Randall boş bir kompartıman bulana kadar tren boyunca koştu. Sonunda bir tane buldu, kapısını açıp içeri sıçradı. Koridoru olmayan, eski model bir vagondu bu. Kapıyı da kapatınca kendini iyice güvende hissetti. Tren harekete geçti. ve giderek hız kazandı.

Randall başını arkaya yaslayıp gözlerini yumdu ve Edinburgh'a vardığı zaman ne yapacağına kararlaştırmaya çalıştı. Eğer gerçekten Perth'de onu izleyen biri vardıysa, mutlaka yolun sonunda karşılayacak biri de olurdu. Perth'de kimse olmasa bile, peşindekilerin İskoçya'nın başkentine giren bütün trenleri gözetlemek istemeleri akla çok yakındı. Tren kıvrılarak küçük köprüleri aşıyor, Edinburgh'un sayfiye yerlerinden geçiyordu. Princes Street

istasyonunda yavaşlarken Randall pencereyi aşağı çekti ve platformu iyice gözden geçirdi. Yeşil elbiseli bir adam görür gibi oldu. Hemen kompartımanın öbür kapısına koştu, aşağı atladı, traverslerin üzerinde tökezledi, sonra dengesini bularak koşmaya başladı.

Biraz ilerde başka bir platform vardı. Ayrıca ilerde, nöbetçisi olmayan açık bir kapı duruyordu. Arkasından gittikçe yükselen sesler gelmeye başlamıştı bile.

* * *

İSTASYONU yarış hızıyla geçerken insanlar ona garip garip bakıyor, ama karışmaya cesaret edemiyorlardı. Dışarda sırayla bekleyen taksileri görür görmez hemen birine atladı.

"Beni polise götür!" diye bağırdı.

Araba hemen hemen boş gözüken caddeye doğru atıldı, döndü ve tepeye tırmanmaya başladı. Arka camdan bakan Randall, koskoca bir arabanın istasyondan hızla çıkışını gördü. Şoföre dönüp, "Çabuk! Acele et!.." diye bağırdı.

Önlerindeki trafik, yolu tıkamaya başlamıştı. İkide bir duruyor, çok yavaş ilerliyorlardı. Şoför durmadan klaksona basıyor, önlerinde pırıl pırıl ışıklı bir otobüs zilini çalarak yavaşlıyordu. Randall arabanın kapısını açıp dışarı fırladı. Yuvarlandığı yerden kalkarken hâlâ zilini çalmakta olan otobüsü farketti. Koşup ona yetişti ve kendini yukarı çekti. Dönerek çıkan merdivenleri yine hızlı adımlarla tırmanıp kendini iki katlı otobüsün üst katında buldu. Arkasından biletçi geliyordu.

"Ne oluyordu orada?" diye sordu adam.

Randall, "Pek iyi göremedim," diye karşılık verdi. "Herhalde biri önündekini geçmeye çalıştı." Cebinden parasını çıkardı. "Yolun sonuna kadar," dedi. Biletçi bileti ve paranın üstünü verdikten sonra tekrar aşağıya indi. Randall arkasını dönüp yola baktı. Otobüs oldukça yavaş gidiyor, üstelik ikide bir durarak yolcu indiriyor, yolcu alıyordu. Birden deminki büyük arabayı, kendi bindiği otobüsün bir arkasındaki otobüsle yan yana ilerlerken gördü. Arabadakiler otobüsün bütün yolcularına teker teker, dikkatle bakıyorlardı. Tek yapabileceği şey otobüsten onlar gelmeden inmekti. Merdivenlerden inerken arabanın arkadaki otobüsü kontrol etmeyi bitirip kendilerine doğru hızlandığını gördü.

Işıklı bir kavşakta birkaç kişiyle birlikte indi. Arkasına bakmadan ilk gördüğü sokağa saptı, önce sola, sonra sağa döndü. Kıvrılan sokakta koşuyordu. Binalar çok kirli, âdeta birer eski depo gibi gözüküyorlardı. Burası Leith limanının arka sokakları olmalıydı. Arkasından koşan adamların ayak seslerini duydu.

Köşeyi dönerken uzun boylu, polis şapkası giyen birine çarptı.

"Hey, delikanlı, ne oluyor?" diye seslendi polis. Randall'ın kolunu yakalamıştı.

"Tabanca, tabanca!" dedi soluk soluğa bağırdı Randall. "Tabancan var mı?"

"İngiltere'de polislerin tabanca taşımadığını bilirsin herhalde," dedi polis. "Ama aptalca bir şeye kalkışırsan sana değneğimi gösterebilirim."

Koşan ayak sesleri yaklaşıyordu. Ufacık bir değnek onların hakkından gelmeye yetmezdi. Randall kendini polisin elinden kurtardı ve yeniden koşmaya başladı. Bu sefer kovalamacaya polis de katılmıştı. Bir düdük çaldı, ilerden başka bir düdük ona cevap verdi. Yol dönünce Randall kendini bir kanalın yanında koşar buldu. Bir tabanca sesi duyuldu, kurşun yanıbaşında bir yerlere çarptı.

Hemen önünde, kanalın üzerinden

Soluk soluğa, "Tabancan var mı?" diye sordu.

köprünün geçtiği yerde, büyük siyah bir araba, ışıkları yanar, motoru çalışır durumda bekliyordu. Randall soluk soluğa, boğazından ıslıklar çıkararak durakladı. Arkasından gelen ayak sesleri korosu gene yaklaşıyordu. Arabanın önündeki mavi ışıklı tabelanın üzerinde "Polis" yazısı okunmaktaydı. Bir penceresinden Randall'ın gözüne bir ışık tutuldu. O sırada arkadan başka bir tabanca sesi duyuldu. Bu sefer ışık dönüp tabancanın sahibini aramaya başladı. Randall arabaya doğru koştu. Ama şimdi de arabadan ateş ediliyordu.

"Hayır! Hayır!" diye bağırdı. "Ben değilim!" Elleriyle dizlerinin üzerine düşerek arabaya doğru süründü. Arkasından bir el daha ateş edildi. Birilerinin arabadan indiğini farketti. Elini kapıyı açmak üzere kaldırdı. Başına bir şey hızla vuruldu, kalın, kaba eller onu tuttu. Kendinden geçmek üzere olduğunu hissediyordu.

"Film!" diyebildi. "Film cebimde!" Ondan sonra kendini bıraktı.

* * *

BULUNDUĞU oda polislerle doluydu. İçlerinden birisi ona durmadan, "Filmde ne var?" diye sorup duruyordu. "Nereden buldun onu?"

"Bilmiyorum," dedi Randall. "Onların bir resmi var. Benden zorla almaya çalıştılar. Resmi Lock Awe'de çekmiştim. İskoçya'nın yarısını onlardan kaçarak aştım."

"Şimdi öğreniriz," dedi Komiser. "Film birazdan elimizde olur. Seni kovalayanlardan ikisini yakaladık."

"Yeşil elbiseli birini de mi?" diye sordu Randall umutla.

"Evet, birinin yeşil elbisesi var."

Kapı açıldı, bir polis hızla içeriye daldı. Elinde suları damlayan ıslak iki resim sallıyordu. "Şef," dedi heyecanla. "Şuna bak! Bunu Scotland Yard'dan aldığımız öbürüyle karşılaştır. Şu masum turistlere bak!"

Polisler resmin başına toplandılar. Biri hafif bir ıslık çaldı. "Bunlar Chambers, Mace ve çetenin diğer üyeleri," diye mırıldandı. "Onları Kuzey Afrika'da sanıyordum."

Komiser, "Ya aşağıdaki yeşil elbiseli—" diye söylendi. "Onu daha önce nerede gördüm?"

"Bir düşünelim," dedi içlerinden bir başkası. "Gazetelerde resmi çıkan o yatçı adam değil mi o?"

Komiser, "Altın!" dedi birden. "Londra'da çalınmış mal satan dükkânlardan devamlı altın alan biri vardı. Herhalde malı bu tepelere getirmelerinin asıl amacı, kıyıya indirip bu adamın yatıyla kaçırmak olmalı."

"Biz de aptal gibi Leith'e girip çıkan uçak ve gemileri kontrol ediyorduk!"

Komiser, "Haydi, hazırlanın," dedi. Randall'a döndü. "Seni takip ettiklerine hiç şaşmamalı. Bu yatçı adamın Chambers gangster çetesi ile çay içerken çektiğin resmi, aylardır açıklayamadığımız bir sorunun cevabını veriyor."

Randall söylenenleri hâlâ pek iyi kavrayamamıştı.

"Bu çok cesur bir delikanlı," diyordu Komiser. "Yumuşak bir yatağa ve iyi bir uykuya ihtiyacı var. Vücudu hâlâ tek parça halinde ama, çok hırpalanmış. Angus, Amerikalı arkadaşımızı Royal hastanesine götür ve ona krallar gibi hizmet etmelerini söyle."

Randall kendisini götürmelerine izin verdi. Ölüm yarışını bitirmiş ve üstelik de kazanmış olduğuna göre artık iyice dinlenmeye hakkı var sayılırdı.

BİTTİ

Bir polis, elinde suları damlayan ıslak iki resim sallıyordu.